திருக்கோயில்

அக்டோபர்
2001

விலை
ரூபாய் ஐந்து

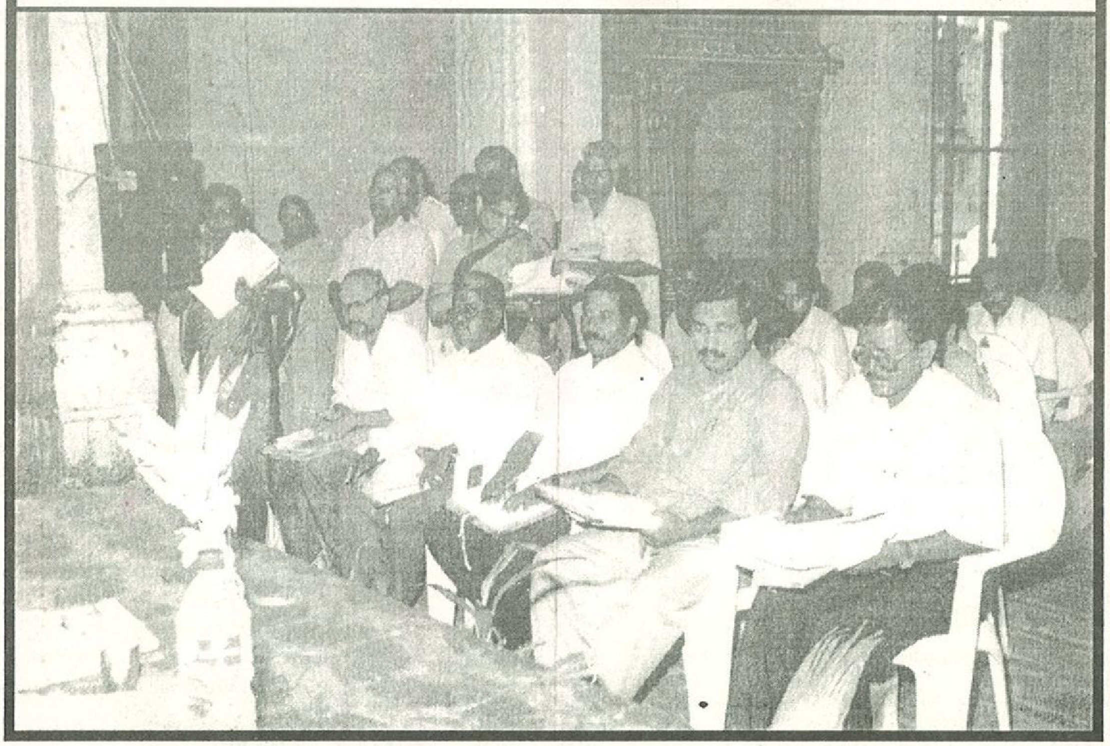

மதுரை அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் திருக்கோயிலின் திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் 15.9.2001 அன்று மதுரை, சிவகங்கை மண்டல அறநிலைய ஆட்சித்துறை அலுவலர்களின் பணி சீராய்வுக் கூட்டம், அறநிலைய ஆட்சித்துறைச் செயலாளர் திருமிகு பி.ஏ. ராமையா இ.ஆ.ப. அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இக்கூட்டத்தில் மதுரை அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் திருக்கோயில் இணை ஆணையர் / நிர்வாக அதிகாரி திருமிகு பா. பாஸ்கரன் பிஎஸ்.சி., பி.எல்., சிவகங்கை மண்டல இணை ஆணையர் திருமிகு தி. ஜெயராமன் பி.ஏ., பிஎல்., மதுரை மண்டல இணை ஆணையர் திருமிகு பொன். செல்வராசு எம்.ஏ., பிஎல் மற்றும் மதுரை சிவகங்கை மண்டல அறநிலையத்துறை அலுவலர் கள் கலந்து கொண்டார்கள்.

திருக்கோயில்

திங்கள் இதழ்

தனி இதழ்	:	*ரூ. 5.00*
ஆண்டு உறுப்பினர் கட்டணம்	:	*ரூ. 60.00*
ஆயுள் உறுப்பினர் கட்டணம்	:	*ரூ. 500.00*

மாலை	திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2032	விசு - ஐப்பசி	மணி
43		அக்டோபர் 2001	9

சிறப்பாசிரியர்

திருமிகு த.ரா. சீனிவாசன் இ.ஆ.ப.

சிறப்பு ஆணையாளர் மற்றும் ஆணையாளர்

ஆசிரியர்

முனைவர் த. அமிர்தலிங்கம்,

எம்.ஏ., பி.எச்.டி.

''திருக்கோயில்'' நிர்வாகக் குழுவினர்

திரு எஸ். கனகய்யா, பி.எஸ்.சி., பி.எல்.

கூடுதல் ஆணையாளர்

திரு ப. தனபால், எம்.ஏ., பி.எல்.

இணை ஆணையாளர், தலைமை இடம்

ஆணையாளரின் நேர்முக உதவியாளர்

திரு கே.கே. இராஜா, எம்.ஏ., பி.எல்.

இணை ஆணையாளர் - செயல் அலுவலர்

அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி சுவாமி

திருக்கோயில், பழநி.

முகப்பு

மயிலை அருள்மிகு

கபாலீசுவரர் — கற்பகாம்பாள்

பொருளடக்கம்

தீபாவளி - கி. நளினி, பி.ஏ.
அரசு இணைச் செயலாளர்
சுகாதாரத்துறை, தலைமைச் செயலகம்

மழை பொழிவிக்கும் வள்ளல் திருப்பதிகங்கள்
- முனைவர் த. அமிர்தலிங்கம்

திருமயிலை திருப்புகழில் நயங்கள்
- திருப்புகழ் மாமணி மு. அருணகிரி

இலக்குமி வழிபாடு - டாக்டர் டி. செல்வராஜ்

தட்சிணாமூர்த்தி திருவருட்பா — விரிவுரை
- பருத்தியூர் டாக்டர் கே. சந்தானராமன்

வருவாய் முருகவேளே
- கவிஞர் சொ.பொ. சொக்கலிங்கம்

அருள்மிகு மாசாணியம்மன் திருக்கோயில் வரலாறு
- அழ. முத்துப் பழநியப்பன் எம்.ஏ.

பெரியாழ்வார் உகந்த பாலன் கண்ணன்
- திருமதி சரசுவதி ரங்கமன்னார்

பேயாழ்வார் தரிசனம் - செவ்வேள்

உறுப்பினர் கட்டணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

உயர்திரு ஆணையாளர் அவர்கள்

திருக்கோயில்

இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறை

119, உத்தமர் காந்தி சாலை, சென்னை - 600 034.

தொலைபேசி : *8279407*

தீபாவளி

- கி. நளினி, பி.ஏ.
அரசு இணைச் செயலாளர், சுகாதாரத்துறை, தலைமைச் செயலகம்.

இறைவன் ஒளிவளர் விளக்காகத் திகழ்கின்றான் ஆகவே அருளாளர்கள் இறைவனைப் போற்றும் போது

''ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா ஒன்றே''

என்றும்,

''சூழொளி விளக்கே'' என்றும்,

''தீப மங்கல ஜோதீ நமோ நம'' என்றும்

''அருட்பெருஞ் ஜோதி அருட்பெருஞ் ஜோதி
தனிப் பெருங் கருணை அருட்பெருஞ் ஜோதி''

என்றும்

''ஞானச் சுடர் விளக்கு ஏற்றினேன்''

என்றும் போற்றிப் பாடியிருத்தலைக் காணுகின்றோம்.

உயிர்கள் யாவும் விரும்புவது ஒளி ஒன்றே ஆகும். இருளிலே இன்புற்று ஒடுங்கிக் கிடக்கும் பறவைகள் யாவும் கதிரவன் வருகின்ற வைகறை வேளையில் தத்தம் மகிழ்வைப் புலப்படுத்தும் வகையில் சிறகையடித்துக் கொண்டு ஆரவாரம் செய்து பறக்கும் காட்சியை நாம் நித்தமும் காணலாம்.

உலகில் ஒளியைத் தருகின்ற பொருள்களைக் கதிரவன், சந்திரன், விளக்கு என மூன்றாக வகைப் படுத்தலாம். கதிரவனும், சந்திரனும் நமக்க வேண்டும் போதெல்லாம், வேண்டிய இடங்களில் எல்லாம் உதவியாவதில்லை. ஆனால் விளக்கை வேண்டிய போது, வேண்டிய இடங்களில், வேண்டியவாறு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

ஆகவேதான் பகலில் சூரியனுடைய ஒளி நிரம்பியிருக்கின்ற காலத்திலும், நாம் திருவிளக்கேற்றி இறைவனை வழிபாடு செய்கின்றோம். இறைவழிபாட்டிற்கு இன்றியமையாத அங்கமாக விளங்குவது தீபம்.

ஆலயத்திலும் இல்லத்திலும் விளக்கேற்றி இறைவனை வழிபட்டால் சகல சௌபாக்கியங்களையும் நாம் பெற்று இன்புறலாம். அணைந்து போகும் தருணத்தில் விளக்கின் நெய்யைப் பருகவந்த எலி தீபத்தைத் தன் வால் கொண்டு தற்செயலாகத் தூண்டிய புண்ணியத்தினால் மகாபலி சக்கரவர்த்தியாகப் பிறந்தது என்ற ஒரு வரலாறு, தீபமேற்றிப் பூசை செய்வதன் புண்ணிய பலனை நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

பண்டுதொட்டு இன்றுவரை திருவிளக்குப் பூஜை செய்வதும், மங்கலகரமாக காலையும் மாலையும் விளக்கேற்றிப் பூசிப்பதும், திருமணங்களில் விளக்கேற்றி மணமக்கள் வலம்வருவதும், விழாக்களைத் தொடங்கும்போது குத்துவிளக்கேற்றி விழாக்களைத் தொடங்குவதும், நம் இந்தியத் திருநாட்டில் வழக்கம் ஆகும்.

பாண்டவர்களில் மிக பலசாலியான வீமன் பகன் என்ற அரக்கனை மாய்த்து, ஊருக்கு மீண்டு வந்த போது வேத்திரகிய நகரில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள், தத்தம் இல்லங்கள் தோறும் நெய்விளக்கினை ஏற்றி வைத்து வீமனை வரவேற்று உபசரித்த வரலாறு மகாபாரதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நரகாசுரன் என்ற அசுரனைக் கண்ணன் மாய்த்து தர்மத்தை நிலைநாட்டிய வைபவத்தைக் கொண்டாடும் வகையில் தீபாவளிப் பண்டிகை நம் இந்தியத் திருநாட்டில் பண்டுதொட்டு இன்றுவரை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

இறைவனான திருமால், வராக அவதாரம் எடுத்துப் பூமியை மீட்டபொழுது, பூமாதேவி திருமாலை நாயகனாக அடைந்தாள்.

அப்பூமாதேவியின் மகனாகப் பிறந்தவனே நரகாசுரன்.

அந்நரகாசுரன் எனும் இரக்கமே இல்லாத அரக்கனை மகனாகப் பெற்றதை எண்ணிப் பூமாதேவி மிகவும் வருந்தினாள். தீயவர்களை அழிப்பதே திருமாலின் கடமையாவதை எண்ணி பூமாதேவி வருந்தியபோது திருமால் பூமாதேவிக்கு ''உன் அனுமதி

பட்டாசுப் பண்டிகை வந்தாச்சு

- அ. நிறைமதி

பட்டாசுப் பண்டிகை வந்தாச்சு
பட்டாடை கூடத் தைச்சாச்சு
துப்பாக்கி யாலே சுட்டுடுவேன்
டுப்டுப் டுப்டுப் டுப்....
(பட்டாசுப்)

ஊரிலே இருந்து தாத்தா பாட்டி
நேத்தே வீட்டுக்கு வந்தாங்க
ஊசிப் பட்டாசு கம்பி மத்தாப்பு
எல்லாம் வாங்கித் தந்தாங்க
(பட்டாசுப்)

அணுகுண்டு வெடியா வேணாங்க
அம்மாவுக்கு பயம் பயம்
தொட்டிலில் தூங்கும் தங்கச்சிப் பாப்பா
வீல்வீல் எனவே அழும் அழும்
(பட்டாசுப்)

நரகா சூரன் இறந்ததனாலே
நாம் கொண்டாடும் பண்டிகை
இனிப்புப் புத்தாடை கிடைப்பதனாலே
தினமும் வந்தா தேவலே
(பட்டாசுப்)

யின்றியும், நீ இல்லாத போதும் நரகாசுரனை நான் அழிக்க மாட்டேன்'' என்று வாக்குக் கொடுத்தாள்.

திருமால் கண்ணனாக அவதாரம் புரிந்தபோது பூமாதேவி சத்தியபாமையாகப் பிறந்து கண்ண பெருமானைத் திருமணம் செய்து கொண்டாள்.

ஒருநாள் கண்ணபெருமானிடம் இந்திரன் வந்து ''பெருமானே'' நரகாசூரனின் அட்டுழியம் தாங்க முடியவில்லை. அவனை அழித்து இப்பூவுலகைக் காத்திடல் வேண்டும்'' என முறையிட்டுச் சென்றான்.

கண்ணபெருமானும் கருடவாகனத்தில் தன் அருமை தேவியான சத்தியபாமையுடன் ஏறி, நரகாசூரன் ஆண்டுகொண்டிருந்த பிராக்ஜோதிபுரம் அடைந்து நரகாசூரனுடன் போரிட்டார்.

நரகாசூரனுடைய சேனைகள் யாவும் அழிந்து பட்டன. ஆயினும் நரகன் தன் தவறை உணர்ந்து திருமாலிடம் சரணாகதி செய்யவில்லை.

திருமாலையே கொல்ல அவன் முற்பட்ட போது சத்தியபாமையின் கண் எதிரிலேயே, அவள் சம்மதத்துடனே நரகாசூரனை வதம் செய்து விட்டார் கண்ணபெருமான்.

அப்பொழுது நரகன் தன் மகனே என்பதை உணர்ந்து கொண்டுவிட்ட பூமாதேவியும், மகனென்றும் பாராது நீதியைக் காத்த எம்பெருமான் கண்ணனை வணங்கித் தன் மகனான நரகாசூரனுக்கு நற்கதி அளிக்கும்படி பிரார்த்தனை செய்து கொண்டாள்.

கண்ணபெருமானும் நரகாசூரனுக்கு நற்கதி அளித்து அவன் வதம் செய்யப் பட்ட நாளை வையம் மகிழ்ந்து கொண்டாடிப் போற்றும் எனத் திருவருள் புரிந்தார்.

அன்றுமுதல் தீயவனான நரகாசூரன் வதைப் பட்ட நாளை மக்கள் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தும் புத்தாடை ஆபரணங்கள் அணிந்தும், இனிப்பு வகை களைப் பலருக்குத் தானம் செய்தும், மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

தீபாவளியன்று காலை 3 மணிக்குத் தைல நீராடுவோருக்குக் கங்கையில் நீராடிய நற்பலன் உண்டு என்பது பெரியோர் வழக்கு.

அஞ்ஞானம் ஆகிய இருள் ஒழிந்து அறச்சுடர் ஒளிர்ந்த இந்நன்னாளில் தீபங்களை வரிசையாக வைத்துப் பரம்பொருளை வழிபடுவதால் இந்நாள் தீபாவளி எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது.

நாமும் தீயவை நீங்கவும், தூயவை ஓங்கவும் எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளைத் தீபங்கள் ஏற்றி வைத்து ''பொங்கும் மங்கலம் எங்கும் தங்குக'' எனக் கூறித் தீபாவளித் திருநாளைக் கொண்டாடி இன் புறுவோமாக!

அனைவருக்கும் தீபாவளி நல்வாழ்த்துகள்.

மழை பொழிவிக்கும் வள்ளல் திருப்பதிகங்கள்

- முனைவர் த. அமிர்தலிங்கம்

''நீரின்றி அமையாது உலகு'' என வான் மழையின் சிறப்பு வள்ளுவப் பெருந்தகையால் திருக்குறளில் வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பருவமழை, காலத்தில் பொய்யாமல் பொய்த்துப் போய் மக்கள் மிக வாட்டமுற வாடநேர்ந்த காலங்களில் நம் அருளாளர் பெருமக்கள் திருமுறைப் பாடல்களைப் பாடி அருளியும், திவ்விய பிரபந்தங்களினைப் பாடியருளியும், வான் மழையைப் பெய்வித்து, இவ் வையத்தினை வாழ வைத்துள்ள அருள் செயல்கள், நம் சமய இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தாம் அருளியுள்ள ஏழாம் திருமுறையில் -

''வையகம் முற்றும் மாமழை மறந்து
வயலில் நிரிலை மாநிலம் தருகோம்
உய்யக் கொள்க மற்றெங்களை என்ன
ஒளிகொள் வெண்முகிலாய்ப் பரந்தெங்கும்
பெய்யுமா மழைப் பெருவெள்ளம்''

எனத் தெரிவித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பருவமழை காலந்தாழ்த்தும் காலங்களில் திருஞானசம்பந்தர் மேகராகக் குறிஞ்சிப் பண்ணில் பாடியுள்ள ஏழு திருப்பதிகங்களைப் பாடப் பருவமழை உடன் பொழியத் தொடங்கிவிடும் என்று நம் சான்றோர்கள் உணர்த்தியுள்ளார்கள். மேகராகக் குறிஞ்சிப் பண்ணில் திருஞானசம்பந்தர் அருளியுள்ள அவ்வேழு திருப்பதிகங்களும் ''மழை பொழிவிக்கும் வள்ளல் திருப்பதிகங்கள்'' எனவே வழங்கப்பட்டு வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

திருஞானசம்பந்தர் அருளியுள்ள மேக ராகக் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்துள்ள -

1. ''சேவுயருந் திண்கொடியான் திருவடியே சரண்'' எனத் தொடங்கும் திருக்கழுமலத் திருப்பதிகம்
2. ''புலனைந்தும் பொறி கலங்கி'' எனத் தொடங்கும் திருவையாறு திருப்பதிகம்
3. ''மெய்த்தாறு சுவையும்'' எனத் தொடங்கும் திருமுதுகுன்றம் திருப்பதிகம்
4. ''ஏரிசையும் வடவாலின் கீழிருந்து'' எனத் தொடங்கும் திருவீழிமிழலை திருப்பதிகம்
5. ''வெந்தவெண் பொடிப்பூசு மார்பின்'' எனத் தொடங்கும் திருக்கச்சி ஏகம்பம் திருப்பதிகம்
6. ''கருத்தன் கடவுள் கனலேந்தி'' எனத் தொடங்கும் திருப்பறியலூர் வீரட்டம் திருப்பதிகம்
7. ''நீறுசேர்வதோர் மேனியர்'' எனத் தொடங்கும் திருப்பராய்த்துறை திருப்பதிகம்

ஆகிய ''மழை பொழிவிக்கும் வள்ளல் திருப்பதிகங்கள்'' ஏழினையும் நாம் நாள்தோறும் ஓதிட நல்லமழை பொழிந்து ஞாலம் செழிப்புறுவது திண்ணம்.

வைணவ ஆழ்வார் பெருமக்கள் அருளிச் செய்துள்ள நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தத்தில் நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்துள்ள திருவாய்மொழியில் உள்ள ''ஆழியெழ'' எனத்துவங்கும் ''திருப்பாசுரங்கள் ஓதிட நமக்கு வான்மழை வழங்கும் நல்ல பலனை அளிக்கும் எனச் சான்றோர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள்.

மழை பொழிவிக்கும் வள்ளல் பதிகங்கள்

திருக்கழுமலம்

சேவுயருந் திண்கொடியான் திருவடியே
சரணென்று சிறந்த அன்பால்
நாவியலு மங்கையொடு நான்முகன் றான்
வழிபட்ட நலங்கொள்கோயில்
வாவிதொறும் வண்கமல முகங்காட்டச்
செங்குமுதம் வாய்கள்காட்டக்
காவியிருங் கருங்குவளை கருநெய்தல்
கண்காட்டுங் கழுமலமே.

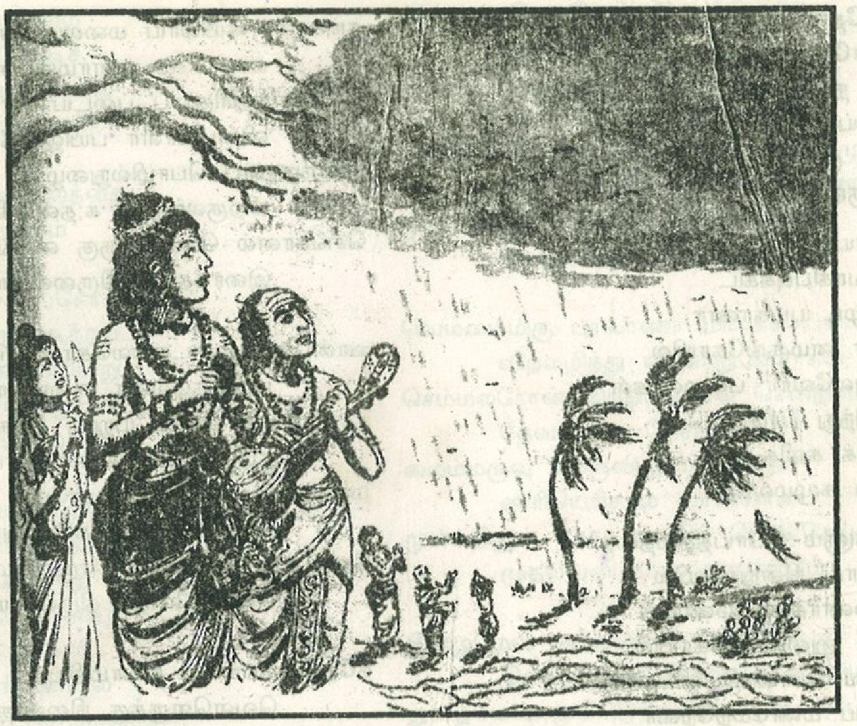

பெருந்தடங்கண் செந்துவர்வாய்ப் பீடுடைய
மலைச்செல்வி பிரியா மேனி
அருந்தகைய சுண்ணவெண்ணீ றலங்கரித்தான்
அமரர்தொழ அமருங்கோயில்
தருந்தடக்கை முத்தழலோர் மனைகடொறும்
இறைவனது தன்மைபாடிக்
கருந்தடங்கண் ணார்கழல்பந் தம்மானைப்
பாட்டயருங் கழுமலமே.

அலங்கல்மலி வானவருந் தானவரும்
அலைகடலைக் கடையப்பூதங்
கலங்கிவெழு கடுவிடமுண் டிருண்டமணி
கண்டத்தோன் கருதுங்கோயில்
விலங்கலமர் புயன்மறந்து மீன்சனிபுக்
கூன்சலிக்குங் காலந்தானுங்
கலங்கலிலா மனப்பெருவண் கையுடைய
மெய்யர்வாழ் கழுமலமே.

பாரிதனை நலிந்தமரர் பயமெய்தச்
சயமெய்தும் பரிசு வெம்மைப்
போரிசையும் புரமூன்றும் பொன்ற வொரு
சிலைவளைத்தோன் பொருந்துங்கோயில்
வாரிசைமென் முலைமடவார் மாளிகையின்
சூளிகைமேன் மகப்பாராட்டக்
காரிசையும் விசும்பியங்குங் கணங்கேட்டு
மகிழ்வெய்துங் கழுமலமே.

ஊர்கின்ற வரவமொளி விடுதிங்க
ளொடுவன்னி மத்தமன்னும்
நீர்நின்ற கங்கைநகு வெண்டலைசேர்
செஞ்சடையா னிசுழுங்கோயில்
ஏர்தங்கி மலர்நிலவி யிசைவெள்ளி
மலையென்ன நிலவிநின்ற
கார்வண்டின் கணங்களாற் கவின்பெருகு
சுதைமாடக் கழுமலமே.

தருஞ்சரதந் தந்தருளென் றடிநினைந்து
தழலணைந்து தவங்கள் செய்த
பெருஞ்சதுரர் பெயலர்க்கும் பீடார்தோ
ழமையளித்த பெருமான்கோயில்
அரிந்தவய லரவிந்த மதுவுகுப்ப
வதுகுடித்துக் களித்துவாளை
கருஞ்சகட மிளகவளர் கரும்பிரிய
வகம்பாயுங் கழுமலமே.

புவிமுதலைம் பூதமாய்ப் புலனைந்தாய்
நிலனைந்தாய்க் கரணநான்காய்
அவையவைசேர் பயனுருவா யல்லவுரு
வாய்நின்றா னமருங்கோயில்
தவமுயல்வோர் மலர்பறிப்பத் தாழவிடு
கொம்புதைப்பக் கொக்கின்காய்கள்
கவணெறிகற் போற்சுனையிற் கரைசேரப்
புள்ளிரியுங் கழுமலமே.

அடல்வந்த வானவரை யழித்துலகு
தெழித்துழலு மரக்கர் கோமான்

விடல்வந்த இருபதுதோ ணெரியவிரற்
பணிகொண்டோன் மேவுங்கோயில்
நடவந்த வுழவரிது நடவொணா
வகைபரலாய்த் தென்றுதுன்று
கடல்வந்த சங்கீன்ற முத்துவயற்
கரைகுவிக்குங் கழுமலமே.

பூ-மகள் தன் கோனயனும் புள்ளினொடு
கேழலுரு வாகிப்புக்கிட்
டாமளவுஞ் சென்றுமுடி யடிகாணா
வகைநின்றா னமருங்கோயில்
பாமருவுங் கலைப்புலவோர் பன்மலர்கள்
கொண்டணிந்து பரிசினாலே
காமனைகள் பூரித்துக் களிகூர்ந்து
நின்றேத்துங் கழுமலமே.

குணமின்றிப் புத்தர்களும் பொய்த்தவத்தை
மெய்த்தவமாய் நின்றுகையில்
உணல் மருவுஞ் சமணர்களு முணராத
வகைநின்றா னுறையுங்கோயில்
மணமருவும் வதுவை யொலிவிழவினொலி
யிவையிசைய மண்மேற்றேவர்
கணமருவு மறையினொலி கீழ்ப்படுக்க
மேற்படுக்குங் கழுமலமே.

கற்றவர்கள் பணிந்தேத்துங் கழுமலத்துள்
ஈசன்றன் கழன்மேல் நல்லோர்
நற்றுணையாம் பெருந்தன்மை ஞானசம்
பந்தன்தா னயந்துசொன்ன
சொற்றுணையோ ரைந்தினொடைந் திவைவல்லார்
தூமலராள் துணைவராகி
முற்றுலக மதுவாண்டு முக்கணான்
அடிசேர முயல்கின்றாரே.

திருவையாறு

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட் டைம் மேலுந்தி
அலமந்தபோதாக வஞ்சேலென்
றருள் செய்வா னமருங்கோயில்
வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட
முழவதிர மழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில் பார்க்குந் திருவையாறே.

விடலேறு, படநாக மரைக்கசைத்து
வெற்பரையன் பாவையோடும்
அடலேறொன் றதுவேறி யஞ்சொலீர்
பலியென்னு மடிகள்கோயில்
கடலேறித் திரைமோதிக் காவிரியி
னுடன் வந்து கங்குல்வைகித்
திடலேறிச் சுரிசங்கஞ் செழுமுத்தங்
கீன்றலைக்குந் திருவையாறே.

கங்காளர் கயிலாய மலையாளர்
கானப்பே ராளர்மங்கை
பங்காளர் திரிசூலப் படையாளர்
விடையாளர் பயிலுங்கோயில்
கொங்காளப் பொழில்நுழைந்து கூர்வாயா
லிறகுலர்த்திக் க;தனீங்கிச்
செங்கானல் வெண்குருகு பைங்கானல்
இரைதேருந் திருவையாறே.

ஊன்பாயு முடைதலைகொண் டூரூரின்
பலிக்குழல்வா ருமையாள்பங்கர்
தான்பாயும் விடையேறுஞ் சங்கரனார்
தழலுருவர் தங்குங்கோயில்
மான்பாய வயலருகே மரமேறி
மந்திபாய் மடுக்கடோறும்
தேன்பாய மீன்பாயச் செழுங்கமல
மொட்டலருந் திருவையாறே.

நீரோடு கூவிளமு நிலாமதியும்
வெள்ளெருக்கு நிறைந்தகொன்றைத்
தாரோடுதண்காந்தை கடைக்கணிந்த
தத்துவனார் தங்கும் கோயில்
காரோடி விசும்பளந்து கடிநாறும்
பொழிலணைந்த கமழ்தார்வீதித்
தேரோடு மரங்கேறிச் சேயிழையார்
நடம்பயிலுந் திருவையாறே.

வேந்தாகி விண்ணவர்க்கு மண்ணவர்க்கும்
நெறிகாட்டும் விகிர்தனாகிப்
பூந்தாம நறுங்கொன்றை சடைக்கணிந்த
புண்ணியனார் நண்ணுங்கோயில்
காந்தார மிசையமைத்துக் காரிகையார்
பண்பாடக் கவினார்வீதித்
தேந்தாமென் றரங்கேறிச் சேயிழையார்
நடமாடுந் திருவையாறே.

நின்றுலாநெடுவி சும்பி னெருக்கிவரு
புரமூன்று நீள்வாயம்பு
சென்றுலாம் படிதொட்ட சிலையாளி
மலையாளி சேருங்கோயில்
குன்றெலாங் குயில் கூவக்கொழும்பிரச
மலர்பாய்ந்து வாசமல்கு
தென்றலா ரடிவருடச் செழுங்கரும்பு
கண்வளருந் திருவையாறே.

அஞ்சாதே கயிலாய மலையெடுத்த
வரக்கர்கோன் தலைகள்பத்தும்
மஞ்சாடு தோணெரிய வடர்த்தவனுக்
கருள்புரிந்த மைந்தர்கோயில்

இஞ்சாய விளந்தெங்கின் பழம்வீழ
விளமேதி யிரிந்தங்கோடிச்
செஞ்சாலிக் கதிருழக்கிச் செழுங்கமல
வயல்படியுந் திருவையாறே.

மேலோடி விசும்பணவி வியனிலத்தை
மிகவகழ்ந்து மிக்குநாடும்
மாலோடு நான்முகனு மறியாத
வகைநின்றான் மன்னுங்கோயில்
கோலோடக் கோல்வளையார் கூத்தாடக்
குவிமுலையார் முகத்தினின்றும்
சேலோடச் சிலையாடச் சேயிழையார்
நடமாடுந் திருவையாறே.

குண்டாடு குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு
சாக்கியருங் குணமொன்றில்லா
மிண்டாடு மிண்டாருரை கேளாதே
யாளாமின் மேவித்தொண்டீர்
எண்டோளர் முக்கண்ண ரெம்மீசர்
இறைவரினி தமருங்கோயில்
செண்டாடு புனற்பொன்னிச் செழுமணிகள்
வந்தலைக்குந் திருவையாறே.

அன்னமலி பொழில்புடைசூ ழையாற்றெம்
பெருமானை யந்தண்காழி
மன்னியசீர் மறைநாவன் வள்ஞான
சம்பந்தன் மருவுபாடல்
இன்னிசையா லிவைபத்து மிசையுங்கால்
ஈசனடி யேத்துவார்கள்
தன்னிசையோ டமருலகிற் றவநெறிசென்
றெய்துவார் தாழாதன்றே.

முதுகுன்றம்

மெய்த்தாறு சுவையுமே இசையுமெண்
குணங்களும் விரும்புநால்வே
தத்தாலு மறிவொண்ணா நடைதெளியப்
பளிங்கே போ லரிவைபாகம்
ஒத்தாறு சமயங்கட் கொருதலைவன்
கருதுமூர் உலவுதெண்ணீர்
முத்தாறு வெதிருதிர நித்திலம்வா
ரிக்கொழிக்கும் முதுகுன்றமே.
வேரிமிகு குழலியொடு வேடுவனாய்
வெங்கானில் விசயன்மேவு
போரின்மிகு பொறையளந்து பாசுபதம்
புரிந்தளித்த புராணர்கோயில்
காரின்மலி கடி பொழில்கள் கனிகள்பல
மலருதிர்த்துக் கயமுயங்கி
மூரிவளங் கிளர்தென்ற றிருமுன்றிற்
புகுந்துலவு முதுகுன்றமே.

தக்கனது பெருவேள்விச் சந்திரனிந்
திரனெச்ச னருக்கனங்கி
மிக்கவிதா தாவினொடும் விதிவழியே
துண்டித்த விமலர்கோயில்
கொக்கினிய கொயும்வருக்கை கதலிகமு
குயர்தெங்கின் குவைகொள்சோலை
முக்கனியின் சாறொழுகிச் சேறுலரா
நீள்வயல்சூழ் முதுகுன்றமே.

வெம்மைமிகு புரவாணர் மிகைசெய்ய
விறலழிந்து விண்ணுளோர்கள்
செம்மலரோன் இந்திரன்மால் சென்றிரப்பத்
தேவர்களே தேரதாக
மைம்மருவு மேருவிலு மாசுணநா
ணரியெரிகால் வாளியாக
மும்மதிலும் நொடியளவிற் பொடிசெய்த
முதல்வனிடம் முதுகுன்றமே.

இழைமேவு கலையல்கு லேந்திழையா
ளொருபாலா யொருபாலெள்கா
துழைமேவு முரியுடுத்த வொருவனிருப்
பிடமென்ப ரும்பரோங்கு
கழைமேவு மடமந்தி மழைகண்டு
மகவினொடும் புகவொண்கல்லின்
முழைமேவு மால்யானை யிரைதேரும்
வளர்சாரல் முதுகுன்றமே.

நகையார்வெண் டலைமாலை முடிக்கணிந்த
நாதனிடம் நன்முத்தாறு
வகையாரும் வரைப்பண்டங் கொண்டிரண்டு
கரையருகு மறியமோதித்
தகையாரும் வரம்பிடறிச் சாலிகமு
நீர்குவளை சாயப்பாய்ந்து
முகையார்செந் தாமரைகள் முகமலர
வயறழுவு முதுகுன்றமே.

அறங்கிளரும் நால்வேத மாலின்கீழ்
இருந்தருளி யமரர்வேண்ட
நிறங்கிளர்செந்தாமரை யோன் சிரமைந்தின்
ஒன்றறுத்த நிமலர்கோயில்
திறங்கொள்மணித் தரளங்கள் வரத்திரண்டங்
கெழிற்குறவர் சிறுமிமார்கள்
முறங்களினாற் கொழித்துமணி செலவிலக்கி
முத்துலைப்பெய் முதுகுன்றமே.

கதிரொளிய நெடுமுடி பத்துடையகடல்
இலங்கையர்கோன் கண்ணும்வாயும்
பிதிரொளிய கனல்பிறங்கப் பெருங்கயிலை
மலையைநிலை பெயர்த்தஞான்று

மதிலளகைத் திறை முரலமலரடி யொன்று
ஊன்றிமறை பாடவாங்கே
முதிரொளிய சுடர்நெடுவான் முன்னீந்தான்
வாய்ந்தபதி முதுகுன்றமே.

பூவார்பொற் றவிசின்மிசை யிருந்தவனும்
பூந்துழாய் புனைந்தமாலும்
ஓவாது கழுகேன மாயுயர்ந்தாழ்ந்
துறநாடி யுண்மைகாணாத்
தேவாருந் திருவுருவன் சேருமலை
செழுநிலத்தை மூடவந்த
மூவாத முழங்கொலிநீர் கீழ்தாழ
மேலுயர்ந்த முதுகுன்றமே.

மேனியிற்சீ வரத்தாரும் விரிதருதட்
டுடையாரும் விரவலாகா
ஊனிகளா யுள்ளார்சொற் கொள்ளாது
முள்ளுணர்ந்தங் குய்மின்தொண்டீர்
ஞானிகளா யுள்ளார்கள் நான்மறையை
முழுதுணர்ந்தைம் புலன்கள்செற்று
மோனிகளாய் முனிச்செல்வர் தனித்திருந்து
தவம்புரியும் முதுகுன்றமே.

முழுங்கொலிநீர் முத்தாறு வலஞ்செய்யு
முதுகுன்றத் திறையை மூவாப்
பழங்கிழமைப் பன்னிருபேர் படைத்துடைய
கழுமலமே பதியாக்கொண்டு
தழங்கெரிமூன் றோம்புதொழிற் றமிழ்ஞான
சம்பந்தன் சமைத்தபாடல்
வழங்குமிசை கூடும்வகை பாடுமவர்
நீடுலக மாள்வர்தாமே.

திருவீழிமிழலை

ஏரிசையும் வடவாலின் கீழிருந்தங்
கீரிருவர்க் கிரங்கிநின்று
நேரியநான் மறைப்பொருளை யுரைத்தொளி சேர்
நெறியளித்தோ னின்றகோயில்
பாரிசையும் பண்டிதர்கள் பன்னாளும்
பயின்றோது மோசைகேட்டு
வேரிமலி பொழிற்கிள்ளை வேதங்கள்
பொருட்சொல்லு மிழலையாமே.

பொறியரவ மதுசுற்றிப் பொருப்பேமத்
தாகப்புத் தேளிர்கூடி
மறிகடலைக் கடைந்திட்ட விடமுண்ட
கண்டத்தோன் மன்னுங்கோயில்
செறியிதழ்த்தா மரைத்தவிசிற் றிகழ்ந்தோங்கு
மிலைக்குடைக்கீழ்ச் செய்யார்செந்நெல்
வெறிகதிர்ச் சாமரையிரட்ட இளவன்னம்
வீற்றிருக்கும் மிழலையாமே.

எழுந்துலகை நலிந்துழலு மவுணர்கள்தம்
புரமூன்று மெழிற்கணாடி
உழுந்துருளுமளவையினொள்ளெரிகொளவெஞ்
சிலைவளைத்தோன் உறையுங்கோயில்
கொழுந்தரளம் நகைகாட்டக் கோகனக
முகங்காட்டக் குதித்துநீர்மேல்
விழுந்தகயல் விழிகாட்ட விற்பவளம்
வாய்காட்டும் மிழலையாமே.

உரைசேரு மெண்பத்து நான்குநூ
றாயிரமாம் யோனிபேதம்
நிரைசேரப் படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிராய்
அங்கங்கே நின்றான்கோயில்
வரைசேரு முகின்முழவ மயில்கள்பல
நடமாட வண்டுபாட
விரைசேர்பொன் னிதழிதர மென்காந்தள்
கையேற்கும் மிழலையாமே.

காணுமாறரியபெரு மானாகிக்
காலமாய்க் குணங்கண்மூன்றாய்ப்
பேணுமூன் றுருவாகிப் பேருலகம்
படைத்தளிக்கும் பெருமான்கோயில்
தாணுவாய் நின்றபர தத்துவனை
யுத்தமனை யிறைஞ்சீரென்று
வேணுவார் கொடிவிண்ணோர் தமைவிளிப்ப
போலோங்கு மிழலையாமே.

அகனமர்ந்த வன்பினரா யறுபகைசெற்
றைம்புலனு மடக்கிஞானம்
புகலுடையோர் தம்முள்ளப் புண்டரிகத்
துள்ளிருக்கும் புராணர்கோயில்
தகவுடைநீர் மணித்தலத்துச் சங்குளவர்க்
கந்திகழச் சலசத்தீயுள்
மிகவுடைய புன்குமலர் பொரியட்ட
மணஞ்செய்யு மிழலையாமே.

ஆறாடு சடைமுடியன் அனலாடு
மலர்க்கையன் இமயப்பாவை
கூறாடு திருவுருவன் கூத்தாடுங்
குணமுடையோன் குளிருங்கோயில்
சேறாடு செங்கழுநீர்த் தாதாடி
மதுவுண்டு சிவந்தவண்டு
வேறாய வுருவாகிச் செவ்வழிநற்
பண்பாடு மிழலையாமே.

கருப்பமிகு முடலடர்த்துக் காலூன்றிக்
கைமறித்துக் கயிலையென்னும்
பொருப்பெடுக்கலுறுமரக்கன் பொன்முடி தோள்
நெரித்தவிரற் புனிதர்கோயில்

தருப்பமிகு சலந்தரன்றன் உடல்தடிந்த
சக்கரத்தை வேண்டியீண்டு
விருப்பொடுமால் வழிபாடு செய்யவிழி
விமானஞ்சேர் மிழலையாமே.

செந்தளிர்மா மலரோனுந் திருமாலும்
ஏனமோ டன்னமாகி
அந்தமடி காணாதே யவரேத்த
வெளிப்பட்டோ னமருங்கோயில்
புந்தியினால் மறைவழியே புற்பரப்பி
நெய்சமிதை கையிற்கொண்டு
வெந்தழலின் வேட்டுலகின் மிகவளிப்போர்
சேருமூர் மிழலையாமே.

எண்ணிறந்த அமணர்களு மிழிதொழில்சேர்
சாக்கியரு மென்றுந்தன்னை
நண்ணரிய வகைமயக்கித் தன்னடி யார்க்
கருள்புரியு நாதன்கோயில்
பண்ணமரு மென்மொழியார் பாலகரைப்
பாராட்டு மோசைகேட்டு
விண்ணவர்கள் வியப்பெய்தி விமானத்தோ
டும்இழியு மிழலையாமே.

மின்னியலு மணிமாட மிடைவீழி
மிழலையான் விரையார்பாதம்
சென்னிமிசைக் கொண்டொழுகுஞ் சிரபுரக்கோன்
செழுமறைகள் பயிலுநாவன்
பன்னியசீர் மிகுஞான சம்பந்தன்
பரிந்துரைத்த பத்துமேத்தி
இன்னிசையாற் பாடவல்லார் இருநிலத்தில்
ஈசனெனு மியல்பினோரே.

திருக்கச்சியேகம்பம்

வெந்தவெண் பொடிப்பூசு மார்பின்விரி நூலொருபால்
பொருந்தக்
கந்தமல்கு குழலியோடுங் கடிபொழிற் கச்சி தன்னுள்
அந்தமில் குணத்தா ரவர்போற்ற அணங்கினொ டாடல்புரி
எந்தை மேவிய வேகம்பந் தொழுதேத்த இடர்கெடுமே.

வரந்திகழு மவுணர் மாநகர்மூன் றுடன்மாய்ந்தவியச்
சரந்துரந் தெரிசெய்த தாழ்சடைச் சங்கரன் மேயவிடம்
குருந்த மல்லிகை கோங்குமா தவிநல்ல குராமரவம்
திருந்துபைம் பொழிற்கச்சி யேகம்பஞ்
சேரவிடர்கெடுமே.

வண்ணவெண் பொடிப்பூசு மார்பின் வரியர வம்புனைந்து
பெண்ணமர்ந் தெரியாடல் பேணிய பிஞ்ஞகன்
மேயவிடம்
விண்ணமர் நெடுமாட மோங்கி விளங்கிய கச்சிதன்னுள்
திண்ணமாம் பொழில்சூழ்ந்த வேகம்பஞ்
சேரவிடர்கெடுமே.

தோலுநூ லுந்துதைந்த வரைமார்பிற் சுடலை
வெண்ணீறணிந்து
காலன்மாள் வுறக்காலாற் காய்ந்த கடவுள் கருதுமிடம்
மாலைவெண் மதிதோயுமாமதிற் கச்சி மாநகருள்
ஏலநாறிய சோலைசூ ழேகம்ப மேத்த விடர் கெடுமே.

தோடணிம் மலர்க்கொன்றை சேர்சடைத்
தூமதி யம்புனைந்து
பாடல்நான் மறையாகப் பல்கணப் பேய்களவைசூழ
வாடல்வெண் டலையோ டன்லேந்தி மகிழ்ந்துடன்
ஆடல்புரி
சேடர்சேர் கலிக்கச்சி யேகம்பஞ் சேர விடம்கெடுமே.

சாகம்பொன் வரையாகத்தானவர் மும்மதில் சயவெய்து
ஆகம்பெண் ணொருபாக மாக அரவொடு நூலணிந்து
மாகந்தோய் மணிமாட மாமதிற் கச்சி மாநகருள்
ஏகம்பத்துறையீசன் சேவடியேத்த விடர்கெடுமே.
(ஏழாம் பாடல் கிடைக்கவில்லை)
வாணிலா மதிபுல்கு செஞ்சடை வாளரவம் அணிந்து
நாணிடத் தினில்வாழ்க்கை பேணி நகுதலையிற் பலிதேர்ந்
தேணிலா அரக்கன்தன் நீண்முடி பத்து மிறுத்தவனூர்
சேணுலாம் பொழிற்கச்சி யேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே.

பிரமனுந் திருமாலுங் கைதொழப் பேரழ லாயபெம்மான்
அரவஞ் சேர்சடை யந்தணன் அணங்கினொடு
அமருமிடம்
காலில்வண் கையினார்கள் வாழ்கலிக் கச்சி மாநகருள்
மரவஞ்சூழ் பொழிலேகம் பந்தொழ வல்வினை
மாய்ந்தறுமே.

குண்டுபட் டமணா அவரொடுங் கூறைதம்
மெய்போர்க்கும்
மிண்டர் கட்டிய கட்டுரை யவைகொண்டு விரும்பேன்மின்
விண்டவர் புரமூன்றும் வெங்கணை யொன்றினா லவியக்
கண்டவன் கலிக்கச்சி யேகம்பங் காண விடக்கெடும்.

ஏரினார் பொழில்சூழ்ந்த கச்சியேகம்ப மேயவனைக்
காரினார் மணிமாட மோங்கு கழுமல நன்னகருள்
பாரினார் தமிழ்ஞான சம்பந்தன் பரவிய பத்தும்வல்லார்
சீரினார் புகழோங்கி விண்ணவ ரோடுஞ் சேர்பவரே.

திருப்பறியலூர் வீரட்டம்

கருத்தன் கடவுள் கனலேந்தியாடும்
நிருத்தன் சடைமேல்நி ரம்பா மதியன்
திருத்த முடையார் திருப்பறி யலூரில்
விருத்த னெனத்தகும் வீரட்டத்தானே.

மருந்த னமுதன் மயானத்துள் மைந்தன்
பெருந்தண் புனற்சென்னி வைத்த பெருமான்
திருந்து மறையோர் திருப்பறி யலூரில்
விரிந்த மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே.

குளிர்த்தார் சடையன் கொடுஞ்சிலை விற்காமன்
விளிந்தான் அடங்க வீந்தெய்தச் செற்றான்
தெளிந்தார் மறையோர் திருப்பறி யலூரில்
மிளிர்ந்தார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே.

பிறப்பாதி யில்லான் பிறப்பார் பிறப்புச்
செறப்பாதி யந்தஞ் செலச்செய்யுந் தேசன்
சிறப்பா டுடையார் திருப்பறி யலூரில்
விறப்பா ரிடஞ்சூழ வீரட்டத் தானே.

கரிந்தா ரிடுகாட்டில் ஆடுங்க பாலி
புரிந்தார் படுதம் புறங்காட் டிலாடும்
தெரிந்தார் மறையோர் திருப்பறி யலூரில்
விரிந்தார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே.

அரவுற்ற நாணா அனலம்ப தாகச்
செருவுற் றவர்புரந் தியெழச் செற்றான்
திருவிற் கொடிசூழ் திருப்பறி யலூரில்
வெருவுற் றவர்தொழும் வீரட்டத்தானே.

நரையார் விடையான் நலங்கொள் பெருமான்
அரையா ரரவம் மழகா வசைத்தான்
திரையார் புனல்சூழ் திருப்பறி யலூரில்
விரையார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே.

வளைக்கும் மெயிற்றின் அரக்கன் வரைக்கீழ்
இளைக்கும் படிதா னிருந்தேழை யன்னம்
திளைக்கும் படுகர்த் திருப்பறி யலூரில்
விளைக்கும் வயல்சூழ்ந்த வீரட்டத் தானே.

விளங்கொள் மலர்மே லயனோத வண்ணன்
துளங்கும் மனத்தார் தொழத்தழ லாய் நின்றான்
இளங்கொம்பனாளோடிணைந்தும் பிணைந்தும்
விளங்குந் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானே.

சடையன் பிறையன் சமண்சாக் கியரோடு
அடையன் பிலாதான் அடியார் பெருமான்
உடையன் புலியின் உரி தோ லரைமேல்
விடையன் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானே.

நறுநீ ருகுங்காழி ஞானசம்பந்தன்
வெறிநீர்த் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானை
பொறிநீ டரவன் புனைபாடல் வல்லார்க்
கறுநீ டவலம் அறும்பிறப் புத்தானே.

திருப்பராய்த்துறை

நீறுசேர்வதோர் மேனியர் நேரிழை
கூறுசேர்வதோர் கோலமாய்ப்
பாறுசேர்தலைக் கையர்பராய்த்துறை
ஆறுசேர்சடை யண்ணலே.

கந்தமாமலர்க் கொன்றைகமழ்சடை
வந்தபூம்புனல் வைத்தவர்
பைந்தண்மாதவி சூழ்ந்தபராய்த்துறை
அந்தமில்ல வடிகளே.

வேதர்வேதமெல்லா முறையால்விரித்
தோதநின்ற வொருவனார்
பாதிபெண்ணுரு ஆவர்பராய்த்துறை
ஆதியாயவடிகளே.

தோலுந்தம்மரை யாடைசுடர்விடு
நூலுந்தாமணி மார்பினர்
பாலுநெய் பயின் றாடுபராய்த்துறை
ஆலநீழ லடிகளே.

விரவி நீறுமெய் பூசுவர்மேனிமேல்
இரவில் நின்றெரி யாடுவர்
பரவினாரவர் வேதம்பராய்த்துறை
அரவமார்த்த வடிகளே.
மறையுமோதுவர் மான்மறிக்கையினர்
கறைகொள்கண்ட முடையவர்
பறையுஞ்சங்கு மொலிசெய்பராய்த்துறை
அறைய நின்ற வடிகளே.

விடையுமேறுவர் வெண்பொடிப்பூசுவர்
சடையிற்கங்கை தரித்தவர்
படைகொள்வெண்மழு வாளர்பராய்த்துறை
அடையநின்ற வடிகளே.
தருக்கின்மிக்க தசக்கிரிவன்றனை
நெருக்கினார்விர லொன்றினால்
பருக்கினாரவர் போலும்பராய்த்துறை
அருக்கன்றன்னை யடிகளே.

நாற்றமாமல ரானொடுமாலுமாய்த்
தோற்றமும்அறி யாதவர்
பாற்றினார்வினை யானபராய்த்துறை
ஆற்றல்மிக்க வடிகளே.

திருவிலிச்சல தேரமணாதர்கள்
உருவிலாவுரை கொள்ளேலும்
பருவிலாலெயி லெய்துபராய்த்துறை
மருவினான்றனை வாழ்த்துமே.

அற்புதத் தெய்வம்

கருவூர்த் தேவர் ''நமசிவாய'' மந்திரத்தை ஓதும் அடியவர்களுக்கு எட்டுத் திக்குச் செல்வங்களும் குவியும் எனவும், பைம்பொன் மாளிகை, அம்மாளிகையில் வாழ்ந்து மனைவியுடன் இன்புறும் சுகம் யாவும் வாய்த்து சொர்க்கலோகத்தில் சுகமுறவும் வாழலாம் எனக் கூறி, இத்தகைய அற்புதங்கள் புரியும் தொய்வத்தை வழிபட வேண்டாமோ என்று வினவும் அற்புதமான திருப்பாடல் இது ஒன்பதாம் திருமுறையில் உள்ளது.

''அற்புதத் தெய்வம் இதனின் மற்றுண்டே?
அன்பொடு தன்னை அஞ்செழுத்தின்
சொற்பதத்துள் வைத்து உள்ளம் அள்ளூறும்
தொண்டருக்கு எண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும் பைம்பொன் மாளிகையும்
பவள வாயவர் பணைமுலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதும் ஆம்கங்கை
கொண்ட சோளேச்சுரத் தானே''

செல்வமல்கிய செல்வர்பராய்த்துறைச்
செல்வர்மேற்சிதை யாதன
செல்வன்ஞானசம் பந்தனசெந்தமிழ்
செல்வமாமிவை செப்பவே.

நம்மாழ்வார் அருளிய மழைபொழிவிக்கும் திருவாய்மொழிப் பாசுரம்

ஆழியெழச் சங்கும்வில்லுமெழ திசை
வாழியெழத் தண்டும்வாளுமெழ அண்டம்
மோழையெழ முடிபாதமெழ அப்பன்
ஊழியெழ உலகங்கொண்டவாறே 1

ஆறுமலைக்கு எதிர்ந்தோடுமொலி அர
ஊறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலி கடல்
மாறுசுழன்று அழைக்கின்றவொலி அப்பன்
சாறுபட அமுதங்கொண்டநான்றே. 2

நான்றில ஏழ்மண்ணும்தானத்தவே பின்னும்
தான்றிய ஏழ்மலைதானத்தவே பின்னும்
நான்றில ஏழ்கடல்தானத்தவே அப்பன்
ஊன்றியிடந்து எயிற்றில்கொண்டநாளே. 3

நாளுமெழ நிலநீருமெழ விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ மலை
தாளுயெழச் சுடர்தானுமெழ அப்பன்
ஊளியெழ உலகமுண்டவூணே. 4

ஊனுடைமல்லர் ததைந்தவொலி மன்னர்
ஆனுடைச்சேனை நடுங்குமொலி விண்ணுள்
ஏனுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி அப்பன்
காணுடைப்பாரதம் கையறைபோழ்தே. 5

போழ்துமெலிந்த புன்செக்கரில் வான்திசை
சூழுமெழுந்து உதிரப்புனலா மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால் அப்பன்
ஆழ்துயர்செய்து அசுரரைக்கொல்லுமாறே. 6

மாறுநிரைத்து இரைக்கும்சரங்கள் இன
நூறுபிணம் மலைபோல் புரள கடல்
ஆறுமடுத்து உதிரபுனலர அப்பன்
நீறுபட இலங்கைசெற்றதேர. 7

நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழிகொண்டான் பின்னும்
நேர்சரிந்தான் எரியுமனலோன் பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர் அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்தோள்கொண்டவன்றே 8

அன்றுமண் நீரெரிகால் விண்மலைமுதல்
அன்றுசுடர் இரண்டுபிறவும் பின்னும்
அன்றுமழையுயிர் தேவும்மற்றும் அப்பன்
அன்றுமுதல் உலகம் செய்ததுமே. 9

மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரள சுனை
வாய்நிறைநீர் பிளிறிச்சொரிய இன
ஆநிரைபாடி அங்கேயொடுங்க அப்பன்
தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே. 10

குன்றமெடுத்தபிரான் அடியாரொடும்
ஒன்றிநின்ற சடகோபனுரைசெயல்
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத்துள்ளிவை
வென்றிதரும்பத்தும் மேவிக்கற்பார்க்கே. 11

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

★★★

திருமயிலைத் திருப்புகழில் நயங்கள்

- திருப்புகழ்மாமணி, மு. அருணகிரி

திருவருணையில் முருகப்பெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டு, பாத தீட்சை பெற்றதன் பயனே, அருணகிரியார் திருப்புகழ் போன்ற கவிதைகளைப் பாடி அருளினார். இவர் பாடிய பாடலுக்கு, வயலூர் பொல்லாப் பிள்ளையாரே ''செய்ப்பதியும் வைத்து உயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப்பு'' என தலைப்பு தந்து அருளியதால், இவரது பாடல்களுக்கு ஏற்றமும் தோற்றமும் உண்டாயிற்று. இவரால் பாடப்பெற்ற திருப்புகழ் பாக்கள் 16000 என்பதனை, அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியார், ஓர்பாடலில், ''எம் அருண கிரிநாதர் ஓதுபதினாயிரம் திருப்புகழ் அமுதுமோ'' எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஞானசம்பந்தர் பால் மிகுந்த பற்றுக்கொண்ட அருணகிரியார், சம்பந்தரைப் போன்றே 16000 பதிகங்கள் பாட விரும்பினார். பாடியும் உள்ளார். அத்தனை பாடல்களும் நமக்கு கிடைக்காது போனாலும், அமரர், வ.த. சுப்ரமணிய பிள்ளை அவர்களின் கடும் உழைப்பால், 1304 பாடல்களே புத்தக வாயிலாக கிடைத்துள்ளன.

சம்பந்தர் காலத்தில், கபாலீச்சுரம் ஆலயம் சாந்தோம் கடற்கரையில் இருந்ததாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். அருணகிரியார் காலத்தும் சாந்தோம் பகுதியில் தான் இருந்ததாக, இவரது பாடல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

மயிலையைக் குறித்து இவர் பாடிய பாடல்களில் 10 பாடல்களே இன்று நமக்கு கிடைத்துள்ளன. இத்தலம் கடற்கரையில் இருந்ததால், மயிலைப் பாடலில், ''கடல் திரை அருகே சூழ் மயிலைப்பதி'' என்பதாகப் பாடியுள்ளதிலிருந்து அறிய முடிகிறது.

மயிலையைக் குறித்து பாடிய திருப்புகழ் பாடல்கள், அதன் வளத்தையும், நிலவளம், நீர்வளம் பொருந்தி விளங்கியதோடு, இயற்றமிழின் இயல்பு நிரம்பியிருந்ததாம். இதனைக் குறித்து, ''இயலின் இயல் மயிலை'' என பாடியுள்ளார்.

இங்கே புலவர் பலர் வாழ்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்து, ''புலமையும் மகிமையும் வளமும் உறை திருமயிலை'' எனப் புகழ்ந்துள்ளார். மேலும் மயிலையில் மறையோதுபவர்களும் மிகுதி: வேதமும் வேள்வியும் ஒன்றோ டொன்று தொடர்புடையதைக் கண்ட அருணகிரியார், ''வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு'' என்று மணி வாசகப் பெருமான் பாடியதற்கேற்ப, ''சுருதிமறை வேள்வி மிக்க மயிலை நகர்'' என்று, 'களபமணி' எனத்துவங்கும் மயிலைப் பதிபாடலில் பாடியுள்ளதை யும் கவனிக்கலாம்.

மயிலையில் பலா மரங்கள் வானளாவி உயர்ந்தும், தாமரை பூத்தவாவிகளும், வயல் வளமும் சிறப்புற்று விளங்கியதோடு, மயிலையில் மாணிக்கம் அழுத்தப்பெற்ற மாடமாளிகைகளில், மாடங்களின் சிகரங்களையும் எழிலோடு அமைந்திருந்ததைக் கண்ட அருணகிரியார்,

''வடிவுலாவி ஆகாச மிளிர் பலாவின் நீள் சோலை
வனசவாவிபூ ஓடைவய லோடே;
மணிசெய் மடமாமேடை சிகரமோடு
வாகான மயிலை''

என்பதாக வர்ணித்துப் பாடியதிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

இப்பதியில், ஞானசம்பந்தர் இறந்துபோன பூம்பாவை எனும் பெண்ணின் எலும்புகளை நோக்கித், திருப்பதிகம் பாடி, உயிரோடு எழுப்பச் செய்த அற்புதச் செயலைக் குறித்து,

''அளகை வணிகோர் குலத்தில் வனிதை உயிர்
மீளழைப்ப
அருள் பரவு பாடல்சொற்ற - குமரேசா''

என அருணகிரியார் புகழ்ந்து பாடியுள்ளதைக் கவனிக்கலாம். பொதுவாக சிலர் தமிழ் செய்த கீர்த்தி எனக் கருதிய போதிலும், அருணகிரியார்; அவ்வாறு கூறாது, தமிழ்ப்பாடல் செய்த அற்புதமேயாகும் எனக் கூறியிருத்தல் ஒரு சிறப்பாகும். சம்பந்தர், ஏனைய நாயன்மார்களைப் போல் அல்லாது, பெண்ணை உயிர்ப்பிக்க, முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனிடம் முறையிடாது மாண்ட பெண்ணின் அஸ்திகளை நோக்கியே பாடியுள்ளது மிகவும் சைவர்களின் சிந்தனைக்குரியது.

முருகனே, ஞானசம்பந்தராக அவதாரம் செய்தார் எனும் கருத்துடையவர் அருணகிரியார். இதனை உறுதி செய்ய அகக்கண் கொண்டு இவரது பாடல்களை

கவனித்தால், விளங்கும். ஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதச் செயலை முருகனது செயலாகவே கூறுகிறார்.

அருணகிரியார் மாதர் மயலில் சிக்குண்டு துன் புற்றிருப்பார் என அவாது பாடல்களை அகச்சான்று களாகக் கொண்டு கருதுவோரும் இருக்கலாம். அவரால் கூறப்பட்ட துன்பங்கள் யாவும் தொகுத்துவைத்து பார்த்தால், ஒரு மனிதன் தன் பிறவியில் அத்தனை விதமான துன்பங்களை அனுபவிக்க இயலாது எனவே தோன்றும். பிறரது குறைகளை தம்முடையவை போல் வைத்துப் பாடுவது அருளாளர்கள் இயல்பு. இதனை 'நைச்சியாநு சந்தானம்' எனச் சொல்லுவர்.

மயிலைத் திருப்புகழில் பரத்தையர் மயலில் உழன்றதாக வரும் இடங்களைப் பார்ப்போம்:-

(மயிலைப் பாடலில், முற்பகுதியில்)

''அயிலொத்தெழுமிரு - விழியாலே
அமுதொத்திடு மரு - மொழியாலே
சயிலத்தெழு துணை - முலையாலே
தடியுற்றடியனு - மடிவேனோ''

என்பதில், அவர் தம் செயலாகக் கூறுவனவற்றை நம் பொருட்டு பாடியது என்றே கொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் நாம் பாடி விண்ணப்பித்துக் கொள்ளும்படி பாடல் அமைந்திருக்கிறது.

மற்றுமொரு பாடலில்

''அறமிலா அதிபாதக வஞ்சத் - தொழிலாலே
அடியனேன் மெலிவாகி மனஞ்சற் - றிளையாதே''

எனப் பாடியுள்ளதும் அத்தகையதேயாகும்.

இது போன்று மிகுதியாக மாதர்கமயலைப் பற்றி அருணகிரியார் செல்வதற்கு ஏதேனும் தக்க காரணம் இருக்க வேண்டும் அல்லவா?

அருணகிரியார் வாழ்ந்த காலத்தில் குறுநில மன்னர்களே மிகுதியும் ஆண்டுள்ளனர். நிலக்கிழார் களும், ஜமீன்களும், பெரும் தனவந்தர்களும் இருந் தனர். நாட்டில் போர் நேர்ந்திராதலால், மக்கள் சுவை யான உணவுண்டும், மது அருந்தியும், விலைமாதர் களின் மோகத் தில் வாழ்நாளைப் போக்கியும் வாழ்ப வர்களாகவே இருந்தார்கள்.

நாட்டில் வாந்திபேதி, விஷச்சுரம் போன்றவை நேரிட்டால், வைத்தியர்கள், நோயாளி ஒவ்வொரு வரையும் தனித்தனியே பரிசோதித்து அறிவதை விட்டு, பெரிய சீசாவில் வாந்தி பேதிக்கு மருந்தை கலக்கி வைத்து, ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுப்பது போன்றே, மாதர்மயலாகிய நோய் மிகுந்து இருந்த காலமாதலால் அண்டா அண்டாவாக மருந்தை கலந்து வைத்திருப்பது போன்று, அருணகிரியார் தமது பாடலில் பெரும்பகுதி யாக பரத்தையர்களைப் பற்றி பாடியுள்ளார். இத்தகைய பெருந்தகையார், தன்னைப்பற்றி எவ்வாறெல்லாம் இழித்து கூறியுள்ளதை, மயிலைப் பாடலில்,

''இசையும் உனதிருபத மலர்தனை மனம் இசைய
நினைகிலி, இதமுற உனதருள் இவரவுருகிலி
அயர்கிலி, தொழுகிலி, - உமைபாகர் மகிழும்
மகவென அறைகிலி, நிறைகிலி, மடமை -
குறைகிலி, மதியுணர்வறிகிலி, வசனம் அறவுறு
மவுனமொடுறைகிலி''

இவ்வாறு 9 முறை தம்மை இழித்துக் கொள்வதை காணலாம்.

திருமயிலைப்பாடலில், சிவனை, ''கயிலைப் பதி அரன்'' எனவும் புகழ்கிறார். எம்பெருமான் நடன மிடுவதை அநுகரண வோசையோடு வர்ணிக்கிறதை, ''வருமயிலொத்த'' எனத்துவங்கும் பாடலில் பார்ப் போம்.

திரிரிரி தித்திதி தீத்தீத்தீ
தொகுதொகு தொத்தொகு தோதோதிகு
திமிதிமி தித்திமி ஜேஜே தீதிமி - தொதிதீதோ
தெனவரி மத்துளம் மீதார் தேமுழ
திருவென மிக்கியல் வேதாவேதொழு
திருநடம் இட்டவர்''

என்பதைக் காண்கவும்.

முருகன் ஊர்ந்து வரும் மயிலும் நடனம் ஆடு கிறது. அதனை வர்ணிக்க, ''அமருமமரரினி'' எனத் துவங்கும் மயிலைப்பாடலில்:-

தகுர்த தகுர் ததிகு திகுர்த திகுர்ததிகு
தரர ரரரரிரி - தகுர்தாத
எமர நடனவித மயிலின் முதுகில் வரும்
இமையமகள் குமர''

என நடன ஒலியோடு அமைத்து பாடியுள்ளதையும் காணலாம். உமாதேவியின் புதல்வன் எனக் கூறவந்த போது, ''தேவியின் பெருமையைக் குறித்துப் பாடுவார். ''அபிராமி'' எனவும், ''மலையரையன் மாது'' எனவும், பல திருநாமங் களைஅடுக்கி வைத்தும் பாடுவார். பரை, அபிநவை, சிவை, சாம்பவீ, உமை, அகிலமும் அருள் அருள் ஏய்ந்த கோமளி, பயிரவி, திரிபுரை ஆய்ந்த நூல் மறை - சதகோடி; பகவதி, இருசுடர் ஏந்து காரணி,

மலைமகள், கவுரி, விதார்ந்த மோகினி, படர்சடையவனிடம் நீங்குறாதவள் - என்பதில் 14 நாமங்களால் புகழ்வதைப் பார்க்கலாம்.

பின்னும் - ''வருமயிலொத்த'' என வரும் மயிலைப்பாடலில்,

......நாரணி
உமையவள், உத்தரபூர்வா காரணி
உறுஜக ரட்க்ஷிணி, நீராவாரணி''

என 5 திருநாமங்களாலும் புகழ்வதைப் பார்க்கலாம்.

முருகன், வள்ளியின் பால் பெருங்காதல் உடையவன். வள்ளியைப் பற்றிய செய்திகளை மயிலைப்பாடலில் அங்கங்கே இணைக்கத் தவறியதில்லை.

''மறவர் வாள் நுதல் வேடை கொளும்பொற் - புயவீரா'' என்பதில் வள்ளி, முருகனுடைய தோளைக் கண்டு வேட்கையுறுவதைச் சொல்கிறார். முருகனே வள்ளியிடம் இனிய மொழிகளைக் கூறி மகிழ்விக்கிறானாம். அதனைக் குறித்து பாடிய பாடல்:- ''இகலவருதிரை'' எனத்துவங்கும் மயிலைப் பாடலில்:-

"சிகர தனகிரி குறமகள் இனிதுற
சிலத நலமுறுசில பல வசனமு
அறைபயில் அறுமுக'' எனப்பாடியுள்ளார்.

அருணகிரியார், முருகனிடம், ''நினது பதம் தர வருவாயே'' என ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்கிறார்.

''அறமிலா அதிபாதக'' எனும் பாடலில்,

''திறல் குலாவிய சேவடி வந்தித் - தருள் கூடத்
தினமுமே மிக வாழ்வுறும் இன்பைத் - தருவாயே''

என, அடியவருடன் கூடிமகிழ வேண்டும் என்கிறார்.

''இகலவருதிரை'' எனும் பாடலில்,

''இனிமை தரும் உனதடியவர் உடனுற
மருவ அருள் திருகிருபையின் மலிகுவது -
ஒருநாளே''

எனவும்

''கடிய வேகமாறாத'' எனத்துவங்கும் பாடலில்:-

கொடியன் ஏதும் ஓராது விரகசாலமேமுடு
குடிலின் மேவியே நாளும் - மடியாதே
குலவுதோகை மீதூறு முகமும் வேலும் ஈராறு
குவளைவாகும் நேர் காண - வருவாயே''

என்பதாகவும் பாடியுள்ளார்.

இப்பாடலின் கருத்து :- இந்த விரகசாலம் மூடிய குடிலாகிய உடம்பை எடுத்து மடியாமல், உன்னுடைய திவ்ய தரிசனத்தைத் தர வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறார்.

முருகனிடம் காதல் கொண்ட தலைவிக்கு அருள வேண்டும் என்று தோழி கூறும் கூற்றாக, அருணகிரியார் ஒரு பாடலை புனைந்திருக்கிறார். அந்தப் பெண் கலகமதவேள் தொடுக்கும் கணையால் வருந்துகிறாள். ஏனைய பெண்கள் கூறும் வசையினால் துன்புறுகிறாள். சந்திரனுடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளி நெருப்பைப் போல் சுடுகிறது. இந்தத் துயரங்கள் எல்லாம் நீங்க,

''வளமை அணிநீடு புஷ்பசயன அணைமீது ருக்கி
வனிதை மடல் நாடி நித்தம் - நலியாதே
வரியளி உலாவு துற்ற இருபுயம் அளாவி வெற்றி
மலரணையில் நீ அணைக்க - வரவேணும்''

என்று தோழி கூறுவதாகப்பாடியுள்ளார். முருகனுடைய வீரச் சிறப்பைப் பற்பல விதமாக இவரது பாடல்களில் பாடியுள்ளதையும் கவனிக்கலாம்.

படிக்கப்படிக்க, பாடப்பாட அன்பு ஊறும் படி அமைந்த பாடல்கள் இவை.

(மேற்கோளாக வரும் பாடல்கள் அனைத்தும் மயிலைத் திருப்புகழ் பாடல்களிலிருந்தே கையாளப் பட்டுள்ளது)

***

இலக்குமி வழிபாடு

- டாக்டர் D. செல்வராஜ்

(அதிவீரராமபாண்டியனார் ''காசிகாண்டத்தில்'' எழுதியுள்ள இலக்குமி வழிபாட்டின் சிறப்பு)

1. ஸ்ரீ அதிவீர ராம பாண்டியனார்

1. மரபு: ஸ்ரீ அதிவீர ராம பாண்டியனார் குலசேகர பாண்டியனாரின் திருமகனார், இவர் தமையனார் ஸ்ரீ வரதுங்க பாண்டியனார். இவரும் அரசப் புலவர்.

2. **தலைநகர்கள்** தென்காசி, கொற்கை என்ற இரு நகரங்களைத் தலைநகரங்களாகக் கொண்டு பாண்டிய நாட்டை அரசாண்டவர் இவர்.

3. அருளிய நூல்கள் 1. காசிகாண்டம் (2) இலிங்க புராணம் (3) கூர்ம புராணம் (4) வாயு சங்கிதை (5) வெற்றி வேற்கை (6) நைடதம் - இது ''புலவருக்கு ஔடதம்'' என்ற சிறப்புடையது. (7) திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி - (இதனைக் ''குட்டித் திருவாசகம்'' என்பர்), முதலியன.

4. **வேறு பெயர்கள்** : 1. வல்லபதேவன் (2) குணசேகரன் (3) குலசேகர வழுதி (4) பிள்ளைப் பாண்டியன்.

குற்றமுடைய பாடல்களைப் புனைந்த புலவர்களின் தலையில் - ஒரு குழந்தையின் தலையில் மற்றொரு குழந்தை குட்டுவதைப் போல - இவர் குட்டுவதால் இவருக்குப் பிள்ளைப் பாண்டியன் என்ற பெயர் அமைந்தது.

தமிழில் குற்றம் செய்பவர்களின் தலையில் குட்டுகின்றவர் பிள்ளைப் பாண்டியன்; தலையை வெட்டுகின்றவர் ஒட்டக்கூத்தர். இவர்கள் தமிழ்ப் பயிர் செழித்து வளர்வதற்காகக் களை பறிக்கின்றவர் களாம்! (தமிழ் விடுதூது 66-67) ''குட்டுதற்கோ பிள்ளைப் பாண்டியன் ஈங்கில்லை'' என்ற தொடரும் இவரைச் சிறப்பித்துக் கூறுவதே.

5. காலம் : கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டு

2. காசி காண்டம்

1. தன்மை : வடமொழியிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல்

2. காண்டங்கள் : பாயிரம் (1) பூர்வ காண்டம் (2) உத்தரகாண்டம்

3. அத்தியாயங்கள் : 100

4. பாடல்கள் : 2525

5. **உரையாசிரியர்** : *1895-ஆம் ஆண்டில்.* இந்த நூலுக்கு உரையெழுதியவர், சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரித் தமிழ் ஆசிரியர் திருவாளர் ஈக்காடு, அர. இரத்தின வேலு முதலியார் அவர்கள்.

3. இலக்குமி வழிபாடு

மிளிரும் மகுடத்தில் ஒளிரும் மாணிக்கத்தைப் போலக், காசி காண்டத்தில், ''அகத்தியர் விந்திய வரையை அடைந்தது'' என்ற அத்தியாயத்தில் ''இலக்குமி வழிபாடு'' இருக்கின்றது. (பாடல்கள் 26 - 32).

நிகழ்ச்சிச் சுருக்கம்

ஒருமுறை அகத்தியர், தம் மனைவி உலோபா முத்திரையுடன் கொல்லாபுரம் என்ற திருத்தலத் திற்கு வந்தார். அங்கே எழுந்தருளியுள்ள இலக்குமியைப் பக்திப்பரவசத்துடன் பாடல்களைப் பாடிப் பாராட்டிப் பணிந்தார்.

இலக்குமி அவற்றைக் கேட்டு மனம் நெகிழ்ந்து, மகிழ்ந்து தரிசனம் தந்து அகத்தியரை வாழ்த்தினார். அவர் பாடிய பாடல்களைப் பக்தர்கள் தினமும் பாராயணம் செய்தால் அவர்களுக்கு விளையக் கூடிய பற்பல பயன்களை விளக்கினார் இலக்குமி.

அகத்தியர் இலக்குமியை வழிபடுதல்

1. மூவுலகும் இடரியற்றும் அடலவுணர்
உயிரொழிய முனிவு கூர்ந்து,
பூவையுறழ் திருமேனி அருட்கடவுள்
அகல்மார்பில் பொலிந்து தோன்றி,
தேவருல கினும்விளங்கு புகழ்க்கொல்லா
புரத்தினிது சேர்ந்து, வைகும்
பாவையிரு தாள்தொழுது பழமறைதேர்
குறுமுனிவன் பழிச்சு கின்றான்.

அருஞ்சொற்பொருள் :- அடிஎண் (1) இடர் = துன்பம்; அவுணர் = அசுரர்; முனிவு = கோபம் (2) பூவை = காயாம்பூ; உறழ் = போன்ற; அருட் கடவுள் = திருமால்; (3) பழிச்சுகின்றான் = வழிபடு கின்றான்.

திரண்ட பொருள் : அடி எண் (4) பழைய வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்தவரான அகத்திய மாமுனிவர்.

1) மூன்று உலகங்களிலும் பற்பல துன்பங் களைச் செய்கின்றவர்களும், வலிமையுடையவர்களு மான அசுரர்கள் இறந்து அழியும்படி இலக்குமி கோபங்கொண்டாள்.

2) காயாம் பூவைப் போன்ற வண்ணமுடைய திருமேனியைக் கொண்ட, அருள்கடலாகிய திருமாலின் திருமார்பில் எழுந்தருளிப் பொலிந்து தோன்றினாள்.

3) தேவருலகத்தைவிட விளங்குகின்ற புகழ் பெற்ற கொல்லாபுரம் என்ற திருத்தலத்தில் இனிமை யாகக் குடியிருந்து தங்கியிருக்கின்றாள்.

4) அத்திருமகளின் திருவடிகளைத் தொழுது (பின்வருவனவற்றைக் கூறி) வழிபடுகின்றார். (1)

அகத்தியர் இலக்குமியை அழைத்தல்

2. தொழுதியிசை அளிமுரலும் தாமரைமென்
பொகுட்டிலுறை கொள்கை போல,
மழையுறழும் திருமேனி மணிவண்ணன்
இதயமலர் வைகும் மானே!
முழுதுலகும் இனிதீன்ற அருள்கொம்பே!
கரகமலம் முகிழ்த்து, நாளும்
கழிபெருங்கா தலின்தொழுவோர் வினைதீர
அருள் கொடுக்கும் கமலக் கண்ணாய்!

அருள் சொற்பொருள் : அடிஎண் (1) தொழுதி = கொத்தி; அளி = வண்டு ; முரலும் = ஒலிக்கும்; பொகுட்டில் = கொட்டையில்; (2) உறழ் = போன்ற (3) கரகமலம் = கைஆகிய தாமரை; முகிழ்த்து = குவித்து; (4) கழிபெருங்காதல் = அளவு கடந்த பக்தி

திரண்ட பொருள் : அடி எண் (1) இசை பாடுகின்ற வண்டுகள் கொத்திக்கொண்டு ஒலிக் கின்ற தாமரை மலரின் பொகுட்டில் உறைகின்ற தன்மையைப் போல

2) மேகத்தைப் போன்ற கரிய திருமேனியைக் கொண்ட மணிவண்ணன் திருமாலின் இதயத் தாமரை யில் தங்கியிருக்கின்ற மானே!

3) உலகம் முழுவதையும் இனிமையாகப் பெற்றெடுத்த அருள் கொம்பே! தினமும், கைகளைத் தாமரையைப் போலக் குவித்து

4) அளவற்ற பக்தியுடன் வழிபடுகின்றவர்களின் வினைகள் அனைத்தும் விலகும்படி பேரருளைச் சுரக்கின்ற தாமரை போலக் கண்களைக் கொண்டவளே! (2)

அகத்தியர் இலக்குமியை வணங்குதல்

3. கமலைதிரு மறுமார்பன் மனைக்கிழத்தி;
செழுங்கமலக் கையாய்! செய்ய
விமலை பசும் கழைகுழைக்கும் வேனிலான்
தனையீன்ற விந்தை! தூய
அமுதகும்ப நகிலுடையாய்! பாற்கடலுள்
அவதரித்தாய்! அன்பர் நெஞ்சத்
திமிரமகன் றிடவொளிரும் செழுஞ்சுடரே!
எனவணக்கம் செய்தான் மன்னோ

அருஞ்சொற்பொருள். அடி எண் (1) கமலை = தாமரையில் குடியிருப்பவள்; மறு = ஸ்ரீவச்சம் என்ற மறு; செய்ய = சிவந்த. (2) கழை = மூங்கில்வில்; குழைக்கும் = வளைக்கும்; வேனிலான் = வேனில் பருவத்திற்குரியவன்; மன்மதன் (4) திமிரம் = இருள்: மன்னோ = அசை.

திரண்ட பொருள் : அடி எண் (1) தாமரை மலரில் குடியிருப்பவளே!

1) அழகான ஸ்ரீவச்சம் என்ற மறுவை மார்பில் கொண்ட திருமாலின் மனைவியே!

(1) செழிப்பான தாமரையைப் போன்ற கைகளையுடையவளே!

(1,2) சிவப்பான விமலையே!

(2) பசுமையான மூங்கிலை வில்லாக வளைக்கின்ற வேனில் பருவத்திற்கு உரியவன் மன்மதனைப் பெற்றெடுத்த விந்தையே!

(2,3) தூய அமுத கலசத்தைப் போன்ற மார்பினையுடையவளே!

3) பாற்கடலில் அவதரித்தவளே!

(3,4) அடியார்களின் மனத்தில் நிறைந்துள்ள இருள் கூட்டங்கள் அகல, மிகப்பிரகாசிக்கின்ற செழுஞ்சுடரே! என்று அகத்தியர் இலக்குமியை அழைத்து வணங்கினார். (3)

அகத்தியர் இலக்குமியைப் போற்றுதல்

4. மடற்கமல நறும்பொகுட்டில் அரசிருக்கும்
செநதுவர்வாய் மயிலே! மற்றுன்
கடைக்கணருள் படைத்தன்றோ மணிவண்ணன்
உலகமெலாம் காவல் பூண்டான்?
படைத்தனன்நான் முகக்கிழவன்; பசுங்குழவி
மதிபுனைந்த பரமன் தானும்
துடைத்தனன்; நின் பெருஞ்சீர்த்தி எம்மனோ
ராலெடுத்துச் சொல்லற் பாற்றோ?

அருஞ்சொற்பொருள். அடிஎண் (1) மடல் = இதழ்; செந்துவர் = செம்பவளம் (3) நான்முக்கிழவன் = நான்கு முகங்களைக் கொண்ட பிரமன்; பசுங்குழவிமதி = பிறைநிலா; பரமன் = சிவன்; (4) துடைத்தனன் = அழித்தான். எம்மனோரால் = எம்மைப்போன்றவர்களால்.

திரண்ட பொருள் : அடி எண் (1) அளவற்ற இதழ்கள் நிறைந்த மணம் மிக்க தாமரைப் பொகுட்டில் வீற்றிருந்து அரசாளுகின்ற, செம்பவளத்தைப் போன்ற சிவந்த வாயையுடைய மயிலே!

(1,2) உன் கடைக்கண் அருள்பார்வை பொருந்திய காரணத்தால் மணி போன்ற நிறமுடைய திருமால் உலகங்கள் அனைத்தையும் காக்கின்ற தொழிலைச்செய்கின்றான்.

3) நான்கு முகங்களைக் கொண்ட பிரமன் படைக்கின்ற தொழிலைச் செய்கின்றான்.

(3,4) பிறை நிலாவைத் திருமுடிமேல் சூடிய சிவபெருமான், அழிக்கின்ற தொழிலைச் செய்கின்றான். உனது பெரும்புகழோ அளவற்றது. அதனை எம்மைப் போன்றவர்கள் எடுத்துரைக்க முடியாது. மூவருக்கும் அருள் சுரந்தவள் இலக்குமி என்றார் அகத்தியர் (4)

இலக்குமியின் அருள் நோக்கைப் பெற்றவர்கள்

5. மல்லல்நெடும் புவியனைத்தும் பொதுநீக்கித்
தனிபுரக்கும் மன்னர் தாமும்,
கல்வியினில், பேரறிவில், கட்டழகினில்
நிகரில்லாக் காட்சி யோரும்,
வெல்படையின் பகைதுறந்து வெஞ்சமத்து
வாகைபுனை வீரர் தாமும்,
அல்லிமலர்ப் பொகுட்டுறையும் அணியிழைநின்
அருள்நோக்கம் அடைந்து ளாரே.

அருஞ்சொற்பொருள் : அடி எண் (1) மல்லல் = வளப்பம்; புரக்கும் = பாதுகாக்கின்ற (3) காட்சியோரும் = தோற்றமளிப்பவர்களும். (4) அல்லிமலர் = அக இதழ்களைக் கொண்ட தாமரை.

திரண்ட பொருள். அடிஎண் (4) அக இதழ்கள் நிறைந்த தாமரை மலரின் பொகுட்டில் எழுந் தருளியுள்ள, அழகிய அணிகலன்களை அணிந்த இலக்குமியே!

1) வளப்பம் நிறைந்த இந்த உலகம் எல்லா மன்னர்களுக்கும் பொது என்ற நிலையை மாற்றி, அந்த உலகம் தமக்கே சிறப்பாக உரியது என்று தனித்து அரசாளுகின்ற மன்னர்களும்.

2) கல்வியில், பேரறிவில், கட்டழகில் நிக ரில்லாமல் தோற்றமளிக்கின்றவர்களும்,

3) கொடிய போர்க்களத்திலே, வெல்லத் தகுந்த பல படைகளைப் பயன்படுத்திப் பகைவரை வென்று வெற்றி மாலைகளைப் புனைந்த வீரர்களும்,

4) உனது பேரருள் பார்வையைப் பெற்றவர் களே.

இவ்வாறு அகத்தியர் இலக்குமியின் பேரருள் பார்வையைப் பாராட்டினார் (5)

இலக்குமி முச்சுடர்களாக விளங்குகின்றாள்

6. செங்கமலப் பொலந்தாதின் திகழ்ந்தொளிரும்
எழில் மேனித் திருவே! வேலை
அங்கணுலகு இருள்துறக்கும் அலர்கதிராய்!
வெண்மதியாய்! அமரர்க்கு ஊட்டும்
பொங்கழலாய்! உலகளிக்கும் பூங்கொடியே!
நெடுங்கானில், பொருப்பில், மண்ணில்
எங்குளைநீ அவணன்றோ மல்லல்வளம்
சிறந்தோங்கி இருப்ப தம்மா.

அருஞ்சொற்பொருள் : அடிஎண் (1) பொலம் = பொன்; வேலை = கடல்; (2) அலர் = ஒளிமிக்க (3) பொருப்பு = மலை; அவண் = அங்கு, அம்மா = அசை.

திரண்ட பொருள் : அடி எண் (1) செந்தாமரை மலரில் நிறைந்துள்ள பொன் மகரந்தப் பொடிகளின் நிறம்போலத் திகழ்ந்து பிரகாசிக்கின்ற மிக அழகான திருமேனியைக் கொண்ட இலக்குமியே!

(1,2) கடலால் சூழப்பட்ட உலகில் செறிந்த இருளை அறவே அகற்றுகின்ற ஒளிமிக்க கதிரவனே!

(2) (களங்கமற்ற தூய) வெண்ணிலவே!

(2,3) தேவர்களுக்கு (அவிர்பாகத்தை) ஊட்டு வதற்கு உதவியாக (யாகத்தில்) மிகப் பொங்குகின்ற தீயாக இருப்பவளே!

(இவ்வாறு கதிர், நிலா, தீ ஆகிய மூன்று சுடர் களாய் விளங்கி) உலகைக் காத்தளிக்கின்ற பூங் கொடியே!

(3,4) பெரிய காடுகளில், மலைகளில், நில வுலகத்தில் நீ எங்கெங்கு எழுந்தருளுகின்றாயோ அங் கெல்லாம் பல வளங்கள் செழித்துச் சிறந்தோங்கி விளங்கு மல்லவா?

இவ்வாறு அகத்தியர், இலக்குமி முச்சுடராய் விளங்குகின்ற திறத்தை வியந்து போற்றினார். (6)

இலக்குமி வழிபாட்டின் பயன்களைக் கூறுதல்

7. என்று தமிழ்க் குறுமுனிவன் பன்னியொடும்
இருநிலத்தில் இறைஞ்ச லோடு,
நன்றுனது துதிமகிழ்ந்தேம் நான்மறையோய்!
இத்துதியை மகிழ்ந்தோர் யாரும்
பொன்றலரும் பெரும்போகம் நுகர்ந்திடுவர்
ஈங்கிதனைப் பொறித்த ஏடு
மன்றல், மனை அகத்திருப்பின், வறுமைதரு
தவ்வையவண் மருவல் செய்யாள்.

அருஞ்சொற்பொருள். அடி எண் 1. பன்னி = மனைவி; இருநிலம் = பெரிய நிலம். இறைஞ்ச = வணங்க. (3) பொன்றல் = கேடிலாத; அரும் = அருமையான; பொறித்த = எழுதிய (4) மன்றல் = சபை; தவ்வை = மூதேவி; மருவல் செய்யாள் = பொருந்த மாட்டாள்.

திரண்ட பொருள்: அடி எண் (1) மேற்கண்ட பாடல்களைப் பாடித் தமிழ்க் குறுமுனிவரான அகத்தி யர், தம் மனைவி உலோபாமுத்திரையுடன் பெரிய நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

(2) உடனே இலக்குமி ''நான்கு வேதங்களில் வல்லவரே! உமது வழிபாடுகள் மிக நன்றாக இருந்தன. இவற்றைக் கேட்டு நான் மகிழ்ந்தேன்.

(2, 3) இந்த வழிபாட்டை மகிழ்ந்து தினமும் பாராயணம் செய்கின்றவர்கள் எல்லாரும், கேடிலாத, அருமையான, பெரிய சுக போகங்களை அனுபவிப் பார்கள்.

(3,4) மேலும், இந்த வழிபாடு எழுதப்பட்ட ஏடுகள் சபைகள், வீடுகள் முதலிய இடங்களில் இருந் தால், வறுமைகளைத் தருகின்ற மூதேவி அத் தகைய இடங்களில் வந்து பொருந்தவேமாட்டாள்'' என்று இலக்குமி வழிபாட்டின் பயன்களை அவளே அகத்திய ரிடம் விளக்கிக் கூறி அவரை வாழ்த்தி யருளினாள் (7)

★★★

தட்சிணாமூர்த்தி திருவருட்பா - விரிவுரை

- பருத்தியூர் டாக்டர் K. சந்தானராமன், M.A.;D. Litt.; Ph.D.,

7) பரமானந்த நிர்த்தன்

சரியை தனில் வல்லனோ? கிரியை தனில்
வல்லனோ?
தருயோகமதில் வல்லனோ?
தவமதனில் வல்லனோ? உபரதியில் வல்லனோ?
திருபத்திதனில் வல்லனோ?
அரிபிரமர் காணா அகண்ட பரிபூரண சச்சி
தானந்த சிவஞானமாம்
அதையுணர வல்லனோ? ஆகாத ப்ரபஞ்சம்
அதையுணரும் வல்லமையிலே
பெரியனே ஆயினும் மேலான அனுவம்
பெற்றவர்கள் போலிருந்து
பெருங்கபட நாடகம் நடிப்பேர்க்கும் நின்னருட்
பிரகாசம் ஆகுமோ? சொல்!
உரியபரமானந்த நிர்த்தனே! வட கயிலை
உறைகின்ற பரதெய்வமே!
ஒன்றாகி ஆனந்த உருவாகி என்உயிர்க்கு
உயிரான பரமசிவமே!

நாட்டியக் கலையின் நாயகனான சிவ பெருமான் வெவ்வேறு இடங்களில் பதினோரு வகையான நடனங்களை ஆடுகிறான்.

1) திருவாலங்காட்டில் காளி பங்க நடனம்

2) திருமுண்டீச்சரத்தில் அழகிய தாண்டவம்

3) திருவாரூரில் அஜபா நடனம்

4) திரு நள்ளாற்றில் உன்மத்த தாண்டவம்

5) திருக்காரவாயலில் குக்குடத் தாண்டவம்

6) திருமறைக் காட்டில் ஹம்சபாத நடனம்

7) திருக்கோளிலியில் பிருங்கி தாண்டவம்

8) திரு ஆலவாயில் கால் மாறி ஆடிய நடனம்

9) திருப்பேரூரில் ஊர்த்துவ தாண்டவம்

10) திரு ஆனந்த தாண்டவபுரத்தில் முகமண்டல தாண்டவம்

11) திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்த தாண்டவம்

இவை அனைத்திலும் அவன் திருச்சிற்றம்பல மாகிய தில்லையில் ஆடுவதே மிகவும் புகழ்பெற்ற ஆனந்த தாண்டவம். அது அவனுக்கே உரிய சிறப்பான நடனம்.

''உரிய பரமானந்த நிர்த்தனே!'' என இப் பாடலில் அவனை அழைக்கிறார். நிர்த்தன் - தாண்டவம் ஆடுபவன்.

''எல்லாக் கலைகளிலும் வல்லமை பெற்ற நீ நடனக் கலையில் ஈடற்று விளங்குகிறாய். எளியே னுக்கு எதில்தான் வல்லமை உள்ளது?

''சரியைதனில் வல்லனோ? கிரியைதனில்
வல்லனோ?
தருயோகமதில் வல்லனோ?
தவமதனில் வல்லனோ? உபரதியில் வல்லனோ?
தவமதனில் வல்லனோ?
அரிபிரமர் காணா அகண்ட பரிபூரண சச்சி
தானந்த சிவஞானமாம்
அதையுணர வல்லனோ?''

என்று பட்டியலிட்டுக் கேட்கிறார்.

திருக்கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தல், பாடிப் பரவுதல் முதலியன 'சரியை' எனப் படும். நால்வர் பெருமக்களில் திருஞான சம்பந்தர் சரியை நெறியைப் பின்பற்றினார். சம்பந்தர் பின் பற்றியது சத்புத்திர மார்க்கம் என்றும் கூறுவர். தந்தையை மகன் அணுகுவது போன்று உரிமை கலந்த மரியாதையுடன் அணுகும் நெறி அஃது.

இறைவனுக்கும் இறைவனின் அடியார் களுக்கும் தொண்டு செய்து வாழ்வது 'கிரியை' எனப் படும். தாச மார்க்கம் (தொண்டன் நெறி) என்றும் இதனைக் குறிப்பிடுவர் அப்பர் பெருமான் இக் கிரியை நெறியில் வாழ்ந்தவர். உழவாரம் முதலான தொண்டு களால் உயர்ந்தவர் அவர்.

ஈசனுடன் 'சகமார்க்கம்' என்னும் தோழமை முறையில் பழகிய சுந்தரர் யோக நெறியைப் பற்றி நின்றார். ''இரு மனைவியரை மணந்து இல்லறத்தில் இருந்தவர் எப்படி யோக நெறியில் வாழ்ந்தார்?''

என்று வினவத் தோன்றும். அவர் உலகியலில் இருந்தாலும் எப்போதும் சிவச் சிந்தனை அகலாமல் இருந்தார். அதுவே சிறந்த யோக நெறி. ஏதேனும் ஓரிடத்தில் ஒன்று சேர்ப்பதே யோகம் எனப்படும். அதாவது, சிதறிக்கிடக்கும் ஆற்றல்களை ஒன்று சேர்ப்பதே யோகம். எல்லாச் செல்வங்களும், வசதிகளும் ஒருவரிடம் சென்று சேர்ந்தால் ''அவருக்கு நல்ல யோக காலம்!'' என்று கூறுகிறோம் அல்லவா?

திருத்துறையூர் என்ற தலத்தில் சுந்தரர் ஈசனிடம் தவநெறியை வேண்டிப் பெற்றார் என்பது வரலாறு. அதன்படி அவர் சிவயோகியாக வாழ்ந்தார்.

அனைத்தையும் அவனிடம் விட்டு, ''நன்றே செய்வாய், பிழை செய்வாய், நானோ இதற்கு நாயகமே?'' எனக் கேட்ட மாணிக்கவாசகர் ஞான மார்க்கம் அல்லது சன்மார்க்கம் என்ற நெறியில் நின்றவர்.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு நெறிகளின் வழியாகவும் இறைவனை அடையலாம். இந்த நான்கு நெறிகளின் பிரதிநிதிகளாகவே சனகாதி நால்வரும் ஈசனின் முன்னே அமர்ந்துள்ளனர். மார்க்கங்கள் வேறு பட்டாலும் அவை அனைத்தும் சென்று சேருமிடம் இறைவன் திருவடிகளே.

நால்வர் பெருமக்கள் நான்கு வாயில்களின் வழியே தில்லை தரிசனம் காண நுழைந்தனர் என்பது வரலாறு. அவ்வரலாறும் இதனையே உணர்த்துவதாகும்.

இல்லறத்தில் இருந்தபடியோ, அல்லது துறவு மேற்கொண்டோ சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் புரிந்து அருள் பெற்றவர்கள் பலர். அம்பிகை முதல் அகத்தியர் வரை அங்ஙனம் தவம் புரிந்துள்ளனர். அசுரர்களும் கூட அருந்தவம் இயற்றியுள்ளனர்.

துறவு மேற் கொள்ளாமலேயே பற்றற்ற தூய வாழ்க்கையில் இருந்து அவனருளைப் பெறலாகும் அப்படிப் பற்றற்றுத் தாமரை இலைத் தண்ணீர் போல் வாழும் நிலை 'உபரதி' எனப்படும்.

அனைத்தையும் விட பக்தி நெறி அனைவருக்கும் எளியது; உரியது. மார்க்கண்டேயர் போன்றவர்களும் நாயன்மார்களும் சிவபக்தியின் வழியே பேரருள் பெற்றவர்கள்.

நடந்து தேய்ந்த கண்ணப்பரின் காலணி ஈசனின் அபிஷேக காலத்தில் வைக்கும் தருப்பைக் கூர்ச்சம் ஆயிற்று. அவன் கடித்துச் சுவைத்த ஊனும் ஆண்டவனின் நிவேதன மாயிற்று. அவன் வாயினில் கொணர்ந்த நீர் கங்கை நீரினும் புனிதமாயிற்று. பக்தி எதைத்தான் செய்யாது?'' இப்படிக் கேட்டு வியக்கிறது ஆதிசங்கரரின் சிவானந்தலகரி.

ஈசனோ அகண்ட பூரணன், எங்குமாய் யாவுமாய் நின்றவன். சச்சிதானந்தமாய் விளங்குபவன். தம்முள் போட்டியிட்டுக் கொண்ட அரிபிரமரால் அவனைக் காண இயலவில்லை. அவனை உணரும் சிவஞானத்தை மூன்று வயதில் குழந்தை சம்பந்தர் பெற்றார்.

''சரியை முதலான எதனிலும் எனக்கு வல்லமை இல்லை. ஆனால், உலகியல் விவகாரங்களை நன்கு அறிந்து வைத்துள்ளேன். அவ்வகையில் யானும் பெரியவன். மேலான ஞானத்தைப் பெற்றவர்களைப் போல கபட நாடகம் ஆடுகின்றேன்'' என்கிறார் சுவாமிகள்.

''நாடகத்தால் நின் அடியார்போல் நடிப்பவன்'' என்று மணிவாசகர் உரைத்த கருத்தின் சாயல் இங்குத் தெரிகிறது.

தாங்களே ஞான முதல்வர்கள் எனவும், தெய்வத்தின் தூதுவர்கள் எனவும் தம்மையே புகழ்ந்து பறை சாற்றிக் கொள்ளும் போலிகளைப் போலன்றி, பணிவால் உயர்ந்து நிற்கிறார் அனைத்து ஞானமும் கைவரப் பெற்றிருந்த சிவஞான தேசிக சுவாமிகள்.

நமக்குத் தேவையற்ற, பயன் படாத, தீமை பயக்கும் உலகியல் விவகாரங்களை 'ஆகாத பிரபஞ்சம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

''எனக்கு உன் அருட்பிரகாசம் கிடைக்குமோ?'' என்று தென்முகப் பரமனிடம் வினவுகிறார்.

ஏன் கிடைக்காது? இவ்வருட்பா பாடல்களைப் பாராயணமாகப் படிக்கும் பக்தருக்கே அருட்பிரகாசம் கிட்டும் என்பதுதான் உண்மை.

வருவாய் முருகவேளே!

- கவிஞர் சொ.பொ. சொக்கலிங்கம்

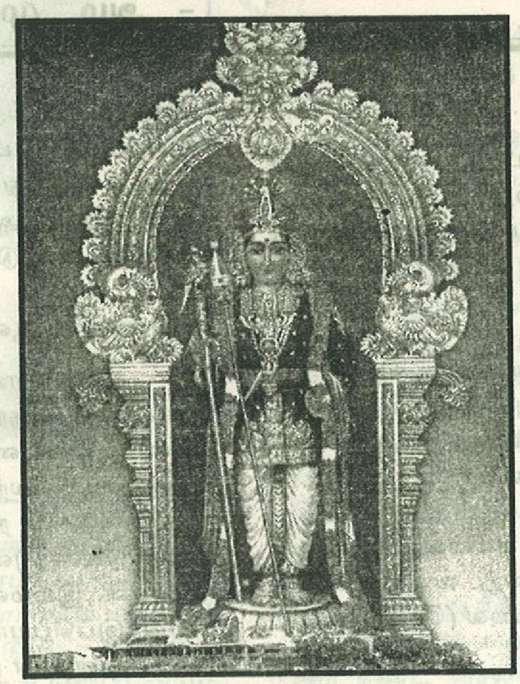

அன்பே பழமென, அருளே சுவையென,
அடியார் உனைத்தொழ, ஆகம முதல்வா
பொன்னே மணியென புத்தொளி நீயென,
புவியோர் உனைத்தொழ போற்றிடும் குமரா
அன்பே சிவமென, ஓம்எனும் மந்திர
ஆசான் நீயென, ஐயனே அடி தொழ,
தென்னவர் முழுமுதல் தெய்வமே, பழனி
திருத்தலம் உறையும் முருக வேளே.

என்மன வாகனம் இருக்கையில் முருகா
எழில்மயில் வாகனம் ஏன் உனக் கையா?
என்பா மாலை இருக்கையில் கந்தா
எழில்பூ மாலை ஏன்உனக் கையா?
என்மனக் குடிலே இருக்கையில் குமரா
ஏன்மலை வாசம் ஏற்றனை தனியாய்?
என்கரம் குவிய இருப்பதோ வடிவேல்
ஏன்தனி வேலை ஏற்றாய் வேலா?

ஆடுவார்; தேடுவார்; அமைதியே கண்டிலார்;
நாடுவார் உன்னையே நலம்பல காண்பார்;
கோடியே தொகுத்தும் கொள்வதோ துன்பம்
குமரனின் அருள்முன் கோடியும் துச்சம்
நாடியே பலபடி நாளெல்லாம் ஏறுவார்
நாதனின் அருள்பெறக் கூடுவார் கோடி
தேடியே அறுபடை திரண்டெழும் அடியார்
சேவிக்க வருவாய் முருக வேளே.

கந்தையா உனைநான் தந்தையே எனவா?
கலியுக வரதா, தாயெனக் கொளவா?
சொந்தமாய் சண்முகா துணையென உனைநான்
சூளுரை நண்பனாய்த் துதித்திட லாமோ?
எந்தையே ஆசான் எனநான் கொளவோ?
என்றுமே வழித்துணை நீயெனில் பயமேன்?
கந்தனே உனைநான் காவலன் எனவோ?
காத்திட வருவாய் முருக வேளே.

கழனிசூழ் பழனி கந்தா சரணம்
கனியே திருத்தணி மணியே சரணம்
பழமுதிர் சோலைப் பதியே சரணம்
பழம்பெரும் திருப்பரங் குன்றா சரணம்
திலகமாய் நீயே திருச்செந் தூரில்
திரைகடல் வணங்கிடும் செந்திலே சரணம்
பழம்நிறை சுவாமி மலையனே சரணம்
பார்வதி மைந்தா சரணம் சரணமே.

***

அருள்மிகு மாசாணியம்மன் திருக்கோயில் வரலாறு

- அழ. முத்துப் பழநியப்பன், எம்.ஏ.,

கொங்கு நாடு

தமிழகத்தின் ஏனைய பிரிவுகளைப்போல கொங்கு நாடும் மிகுந்த வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. கொங்குநாடு தமிழகத்தின் மேற்குப் பகுதியாக விளங்குவது. இதனுடைய எல்லைகளைப் பற்றிப் பழம் பாடல் ஒன்று இவ்வாறு சொல்கிறது.

''வடக்குத் தலை மலையாம் வைகாவூர் தெற்கு
குடக்கு வெள்ளிப் பொருப்புக்குன்று - கிழக்கு
குழித்தண்டலை சூழும் காவிரிசூழ் நாடா
குழித்தண்டலை அளவும் கொங்கு''

இதன்படி இதன் வடக்கு எல்லை தலைமலை தெற்கு எல்லை வைகாவூர் என்று வழங்கப்படும் பழனி. மேற்கு எல்லை வெள்ளிமலை (வெள்ளிங்கிரி) கிழக்கு எல்லை குளித்தலை ஆகும்.

இன்றைக்கும் காங்கயத்திற்கு அடுத்த படியூரில் கிடைக்கும் வண்ணக் கற்களுக்காக, கிறிஸ்து சகாப்தத்தின் முன்னரே உரோமானியர்கள் கொங்கு நாட்டில் வலம் வந்தனர். கொங்குநாடு முழுவதும் கிடைக்கும் பழமையான அவர்களது காசுகளாலும், ஏனையவற்றாலும் இந்த உண்மை விளங்குகிறது. சேரநாட்டில் இருந்து மூன்று பெருவழிகள் கொங்கு நாட்டின் வழியாகச் சென்றன. ஒரு வழி பேரூர், அவிநாசி, ஈரோடு, சேலம் வழியாக சதுரங்கப்பட்டினத்தை அடைந்தது. மற்றொரு வழி பேரூர், வெள்ளலூர், சூலூர் பல்லடம், கரூர், திருச்சி வழியாக பூம்புகார் சென்றது. மூன்றாவது வழி ஆனைமலை, வடபூதநத்தம், கொழுமம், சின்னக் கலையமுத்தூர், பழனி, திண்டுக்கல், மதுரை வழியாக இராமேஸ்வரம் வரை சென்றது. இந்தவழிகள் இன்றும் சிறந்து விளங்குகின்றன.

கொங்குநாடு பழங்காலந் தொட்டு வரலாற்றுச் செய்திகளைப் பெற்றுள்ளது. புதிய கற்காலம், பெருங் கற்காலம், சங்ககாலம், பல்லவர் காலம், பாண்டியர் காலம், சோழர்காலம், போசனர் காலம், விஜய நகர காலம், நாயக்கர் காலம், வெள்ளையர் காலம் எனப் பல கால கட்டங்களைப் பெற்றுள்ளது. காலந் தோறும் ஆட்சி மாறினாலும் மக்களின் வாழ்க்கை சலனமற்றிருந்தது. கொங்கு நாட்டில் கொங்கர், ஆவியர், மழவர், அண்டர், வேட்டுவர், குறும்பர் போன்ற பழங் குடிகள் இருந்துள்ளனர். கல்வெட்டுக்களில் வேட்டுவர், பூலுவர், ஆயர், வன்னியர் போன்ற குடிகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நன்னனூர் ஆனைமலை

பழங்காலத்தில் கொங்கு நாடு 24 நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. கொங்கு நாட்டின் தென் பகுதியான ஆனைமலை நாடும் அவற்றுள் ஒன்று. ஆனைமலை சங்க காலந்தொட்டு சிறந்து விளங்கும் புண்ணிய பூமி. சங்ககால நன்னன் வாழ்ந்த பகுதி இதுவே. கல்வெட்டுகள் இவ்வூரை 'நன்னனூர்' என்றே சுட்டுகின்றன. இம்மலையில் யானைகள் அதிகம் இருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. எட்டுத் தொகை நூல்களில் ஒன்றான பதிற்றுப்பத்தில், பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனை உம்பற்காட்டைத் தன் வயப்படுத்தியதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்த உம்பற்காடு இப்பகுதியாகும்.

ஆனைமலையின் அடிவாரத்தில் அமையப் பெற்ற ஊருக்கும் அதே பெயர் ஏற்பட்டது. சோழன் பூர்வபட்டயம் என்ற நூல் ''ஆனை என்கிற இருளன் பதி'' என்று இவ்விடத்தைச் சுட்டுகின்றது. ஆனைமலையில் ஆழியாற்றங்கரையில் அருள்மிகு சோமேசுவரர் திருக்கோயிலும், ஊரின் நடுவில் அருள்மிகு காசிவிசுவநாதர் கோயிலும் உள்ளன. ஆழியாற்றின் கிளை நதியான உப்பாற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது அருள்மிகு மாசாணியம்மன் திருக்கோயில்.

பழையவரலாறு

இது சங்க காலத்தில் உம்பற் காடான ஆனைமலையில் நடந்த கதை. இந்தப் பகுதியை நன்னன் என்னும் ஓர் அரசன் ஆண்டு வந்தான். இவன் ஆழியாற்றங் கரையில் இருந்த தன் அரசு தோட்டத்தில் ஒரு மாமரத்தை வளர்த்து வந்தான். அம்மரத்தின் கிளைகளையோ, காய்களையோ, கனிகளையோ யாரும் பயன்படுத்தக் கூடாது என்றும் ஆணையிட்டிருந்தான்.

ஒரு நாள், ஆழியாற்றில், தன் ஒத்த இளவயது பெண்களோடு நீராட வந்த இளம்பெண் ஒருத்தி அந்த மாமரத்தில் இருந்து தானாகவே ஆற்றில் உதிர்ந்து வந்த மாங்கனியை உண்டுவிட்டாள். இது தெரிந்த நன்னன், அவளைக் கொலை செய்து விடும் படி உத்திரவிட்டான். அவளது தந்தை அந்தப் பெண் ணின் எடையளவு தங்கத்தால் செய்த பாவை ஒன்றை யும், எண்பத்தொரு களிற்றையும் (ஆண் யானைகள்) அந்தப் பெண் அறியாது செய்த தவறுக்காகத் தண்டம் இழைப்பதாகக் கூறியும் ஏற்கவில்லை. அந்தப் பெண் ணைக் கொலை செய்து விட்டான்.

கொலை செய்யப்பட்ட அந்தப் பெண்ணை, மயானத்தில் சமாதிப்படுத்தி அதன்மீது அந்தப் பெண் போன்ற ஓர் உருவத்தை, மயான மண்ணில் அமைத்து வழிபட்டார்கள். மயானத்தில் சயனித்த நிலையில் இருந்த அப்பெண் நாளடைவில் 'மாசாணி' என அழைக்கப்பட்டாள்.

பெண்கொலை புரிந்த அந்த நன்னனை, கொங்கிளங்கோசர்கள் படையெடுத்து அவனை கண்டித்து அவனது காவல் மரமான மாமரத்தையும் வெட்டி விட்டனர் என்பது பின்னால் நடந்த வரலாறு.

தமிழ்ப் புலவர்கள், பெண் கொலை புரிந்த அந்த நன்னர் மரபினரைக்கூட, பிற்காலத்தில் பாட மறுத்து விட்டனர். இதைப்பற்றி சங்க இலக்கியங் களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

''மண்ணிய சென்ற ஒண்ணுதல் அரிவை
புனல்தரு பசுங்காய் தின்றதன் தப்பற்கு
ஒன்பதிந்து ஒன்பது களிற்றொடு அவள்நிறை
பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளான்
பெண்கொலை புரிந்த நன்னன்''

- குறுந்தொகை 292.

பெயர் தெரியாத இந்த ஆனைமலைப் பெண் பின்னர் கொங்கு நாடு முழுவதும் வழிபடும் தெய்வம் ஆனாள். பக்தர்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் இங்கே வந்து இந்த மயான தேவதையை வழிபடுவது வழக்கமாயிற்று.

தமிழர்களின் முதல் மாதமான தை மாதத்தில் தைப்பொங்கல் முடிந்த பின் அமாவாசை தொடங்கி அடுத்த 17ஆம் நாள், நெருப்பினால் குண்டம் வளர்த்து அதில் நடந்து, அந்தப் பெண்ணுக்குச் செய்த கொடுமைக் காகப் பரிகாரம் தேடினார்கள்.

ஆனைமலை ஊருக்கு மேல் 'பிங்கொனாம் பாறை' என்ற பெயருள்ள பாறை ஒன்று உள்ளது. இதுவே 'அந்தப்பெண்ணைக்கொன்ற பாறை' என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

இவ்வூரில், கிருஸ்துவுக்கு முந்தைய 40 உரோமானியக் காசுகம் கிடைத்துள்ளன. ஆகவே இந்த ஊர் நீண்ட வரலாற்றை உடையது என்பதில் ஐய மில்லை.

ஸ்ரீராமர். தொடர்பு

இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய ஆனைமலைப் பெண் தெய்வத்தை ஸ்ரீ ராமர் பூஜை செய்து வணங்கி அருள் பெற்றதாக ஒரு கதை நிலவுகிறது. இதன்படி ஸ்ரீராமர் 'பொய் மானைத் தேடிப் புறப்பட்ட தாம் தன் பெண் மானான சீதையை இராவணன் கவர்ந்து செல்லக் காரணமான பின், சீதையை தேடிப் புறப்பட்டார். அவ் வாறு தேடிவந்தபோது, உப்பாற்றின் கரையில் இருந்த மயானத்தில் ஓர் அசாதாரணமான அற்புத சக்தி விளங்கு வதை அறிந்தார். அங்கிருந்த மேடைமீது அமர்ந்து தியானித்தார். எல்லாம் வல்ல பெருங்கருணை பெருமாட்டியான அம்பிகை பராசக்தி அங்கே அருட் கோலம் பூண்டு நிலவுவதை அறிந்தார். அந்த மேடை மீது அங்கிருந்த மயான மண்ணைக் கொண்டு, படுத்த கோலத்தில் மண் உருவம் செய்து வழிபட்டார். அருள் பெற்றார். அதன்பின் இலங்கை தேடிச் சென்றார் என்பது அக்கதை.

எவ்வாறாயினும், கொங்கு நாட்டு மக்களின் தனிப்பெரும் காவல் தெய்வம் ஆனைமலை மாசாணி அம்மன் என்பதில் ஐயமில்லை.

எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளாய், எல்லாம் நிறைந்த பெருஞ்சுடராய், தம்மை வழிபடும் மாந்தர்க்கு தக்க வரங்கள் பலவும் தந்து தன் நிலையில் வைத்து பாதுகாக்கும் தன்னேரில்லாத் தாய் இவளே யாம்.

ஜாதி பேதங்கள் ஏதுமின்றி, மத மாச்சரியங்கள் சிறிதும் இன்றி, இஸ்லாம், கிறிஸ்துவம் முதலிய எல்லா மதத்தவரும் இங்கே வந்து வணங்கி நிற்கும் காட்சி அற்புதக் காட்சியாகும்.

அம்மைக்குரிய நாள்களான செவ்வாய், வெள்ளிக் கிழமைகளிலும், மாதந்தோறும் அமாவாசை நாளிலும், மேற்குறிப்பிட்ட நாட்களில் நடைபெறும். விசேஷ பூஜைகளுக்கும் நிறைந்த அளவில் மக்கள் கூடுகின்றனர். இவை தவிர ஆண்டுதோறும் தமிழ் வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி, திருக்கார்த்திகை, மார்கழி, தைப்பொங்கல், ஆடி வெள்ளிக்கிழமை, விநாயகர் சதுர்த்தி, நவராத்திரி முதலிய விசேஷ நாட்களிலும் பக்தர் கூட்டம் அலைமோதுகிறது.

மாசாணியம்மன் சிறப்பு

மாசாணியம்மனின் சிறப்புக்குக் காரணம் மூலவுரு அமைப்பின் தனித்தன்மையே ஆகும். பொது வாக மற்ற எல்லாத் திருக்கோயில்களிலும் அம்பிகை யின் தோற்றம் நின்ற கோலத்தில் அல்லது அமர்ந்த கோலத்தில் இருக்கும்.

அந்தத் திருவுருவங்கள் சிற்ப சாஸ்திர முறைப் படி வடிவமைக்கப்பட்டவை. ஆனால் மாசாணியின் தோற்றம் அத்தகையதல்ல. அவள் மயான தேவதையாக படுத்திருக்கும் கோலத்தில் உள்ளாள். இது வேறு எங்கும் காணக்கிடைக்காத காட்சியாகும். உப்பாற்றின் கரையில் சுமார் 17 அடி நீளத்தில் படுத்திருக்கும் கோலத்தில் உள்ளது அம்பிகையின் மூலஉரு.

மிளகாய் அரைத்தல்

மயானத்தில் வீற்றிருக்கும் மகாசக்தியினை, பார்க்கின்ற வணங்குகின்ற எவரும் பொய் சொல்ல முடியாது, வஞ்சகம் நினைக்கவும் முடியாது. மகா சக்தியான மாசாணியம்மன் நீதி தேவதையாக விளங்கு வதால் இங்கு நீதிக்கல் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நீதிக்கல்லின்மகிமை என்னவென்றால் பில்லி, சூன்யம், மந்திரம், ஏவல் போன்ற பெரும் பகையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், பொருள்கள் திருட்டு போன வர்களும், மிளகாயை அரைத்து கல்லில் பூசி தனக்கு நீதி கிடைக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள் கின்றனர். தங்களது முறையீடு நியாயமானதாக இருந் தால் தவறு செய்தோர் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று நம்புகின்றனர். இந்த மிளகாய் அரைத்து நீதி வேண்டிய பின் தொண்ணூறாவது நாளில் அம்மனுக்கு எண்ணைக் காப்பு நடத்திவிட வேண்டும்.

வேண்டுதல் முறை இந்த கோயிலில் சிறப்பான வழிபாடாகும். ஒவ்வொரு பக்தருக்கும் தங்கள் வாழ் வில் எத்தனையோ விதமான வேண்டுதல்கள் உள்ளன. தனக்கு தன் வாழ்விலே என்னென்ன எந்தெந்தவித மான வேண்டுதல்கள் உள்ளனவோ அதனை ஒரு சீட்டிலே எழுதிக்கொடுத்தால் அதனை அம்மனின் கையிலே கட்டிவிடுவார்கள். அந்தக் கோரிக்கை நிறை வேறியதும் அம்மனுக்கு அவர்கள் அபிஷேகபூஜை நடத்தி மகிழ்வது இந்தக் கோயிலின் சிறப்பாகும்.

உதிரமாலை

இந்த பெண்தெய்வம் பெண்களின் காவல் தெய்வம். அதனால் பெண்களின் தீராத வயிற்றுவலி மாதாந்திர துன்பங்கள் நீங்க உதிரமாலை வாங்கி சாத்தினால் நோய் நிவர்த்தியாக பச்சிலை மருந்து தரப்படும். இந்த மருந்தை சாப்பிட்ட பெண்கள் இதனால் பலனடைந்து சந்தோசப்படுவது இந்த அம்மனின் மற்றொரு சிறப்பாகும்.

குழந்தைப்பேறு இல்லாதவர்கள் அம்பிகை யின் திருமுன் வந்து குறிப்பிட்ட வாரங்களுக்கு வேண்டி அவர்கள் குழந்தைச் செல்வம் பெற்று, தாயும் சேயு மாக வந்து வழிபாட்டை நிறைவேற்றி செல்வது இக் கோயிலில் மற்றொரு வழக்கமான காட்சியாக உள்ளது.

இக்கோயிலில் உள்ள இன்னொரு சிறப்பம்சம், கருப்புக் கயிறு அம்மனின் பிரசாதமாக வழங்கப்படு வதுதான். காசிக்கயறு போல, கருப்புக் கயிறு அம்ம னின் பாதத்தில் வைத்து வழிபட்டு பிரசாதமாக வழங்கப்படுகிறது. அக்கயிற்றை கையில் கட்டிக் கொண்டால் எவ்விதத்தீவினையும் வராது. துன்பம் தீர்ந்து போகும் என்கிற நம்பிக்கை இப்பகுதிவாழ் மக்களுக்கு அதிகம் உண்டு.

ஆண்டுத் திருவிழா - பூமிதி திருவிழா

இத்திருக்கோயிலில் வருடாந்திர பிரமோற்சவம் குண்டம்•திருவிழா. பொதுவாக குண்டம் திருவிழா கொங்கு நாட்டின் சிறப்பான திருவிழாக்களில் ஒன்று. பண்ணாரி, பாரியூர், பெருமாநல்லூர் போன்ற பல ஊர்களிலும் குண்டம் திருவிழா சிறப்புடையது.

அதுபோலவே ஆனைமலை மாசாணியம்மன் குண்டம் திருவிழா சிறப்புடையது. குண்டம் திருவிழா கொங்கு நாட்டின் பழங்கால நினைவுகளில் ஒன்றாகும்.

புதிய கற்கால மக்கள் கால்நடைகள் மேய்த்து திரிந்தவர்கள் என்பதை வரலாறு சொல்கிறது. அதிகமான 'கோ'க்களை வைத்திருந்தவன் 'கோன்'ஆனான். ஆநிரைகளைச் சிறந்த முறையில் பராமரிக்கவும், பாதுகாக்கவும் செய்த அவனுடைய செய்கை 'கோன்மை' ஆயிற்று. ஆக்களைக் காக்க வைத்திருந்த கோலே நாளடைவில் மக்களைக் காக்கும் 'செங்கோல்' ஆயிற்று அத்தகைய முல்லை நிலக் கோவலர்களின் எச்சங்கள், தக்கணத்தில் பிக்னஹால், உட்னூர் ஆகிய இடங்களில் தொல்பொருள் அகழாய்வு செய்தபோது கிடைத்தன. கொங்கு நாட்டில் அத்தகைய செய்திகள் அகழாய்வில் இதுவரை கிடைத்ததில்லை என்றாலும் பூதிமேடு, பூதிக்காடு, பூதிக்குண்டல் என்று அழைக்கப்படும் இடங்கள் உள்ளன.

புதிய கற்கால கால்நடை மேய்ப்பவர்கள் தாங்கள் பட்டி போட்டு தங்கியிருக்கும் பகுதியில் கால்நடைகளின் சாணத்தைக் குவித்து வைப்பர். மேய்ச்சல் நிலம் வேண்டி வேறிடத்திற்குப் புறப்பட்டுச் செல்லுமுன் சாண மேட்டினை தீயிட்டுக் கொளுத்துவார்கள். அவ்வாறு கொளுத்திய பின் அந்தத் தீயில் மக்களும், கால்நடைகளும் நடந்து செல்வர். தீயானது மக்களையும், மாக்களையும் நோயிலிருந்தும், கெட்ட ஆவிகளிடமிருந்தும் பாதுகாக்கும் சக்தி உடையது என்று அக்கால மனிதன் நம்பினான்.

ஆண்டுதோறும் தைத்திங்கள் அமாவாசை அன்று திருவிழாக் கொடியேற்றப்படுகிறது. கொடி ஏற்றிய 14ஆம் நாள் இரவு ஊர்வலமாக மயானக் கரைக்குச் சென்று மயான மண்ணினால் அம்மனின் உருவச்சிலை செய்து அதற்கு சக்திபூஜை செய்யப்படுகின்றது. 15-ஆம் நாள் கங்கணம் கட்டிய பின் திருக்கோயிலில் கும்பஸ்தாபனம் நடைபெறும். மயான பூஜையில் குண்டத்தில் இறங்கும் ஆண்களும் கும்பம் எடுத்துக் கொடுக்கும் பெண்களும் மிகுந்த பக்தியுடன் கலந்து கொள்கிறார்கள்.

16ஆம் நாள் சித்திரத்தேர் வடம் பிடித்து நகரை வலம் வருவர். அன்று இரவு அக்கினிக்குண்டம் வளர்க்கப்படுகின்றது.

17ஆம் நாள் காலையில் பக்தர்கள் குண்டத்தில் இறங்குவார்கள்.

18-ஆம் நாள் அம்மனுக்கு திருமஞ்சன நீராட்டு விழா நடைபெறும். அன்று இரவு மகா முனியப்பன் பூஜையுடன் குண்டம் திருவிழா நிறைவுறும். இவ்வாறு 18 நாட்கள் குண்டம் திருவிழா மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறும்.

இத்திருவிழா கோவை மாவட்டத்தில் புகழ் மிக்க ஒரு திருவிழாவாக, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை ஈர்க்கும் சிறந்த பெருந்திருவிழாவாக விளங்குகின்றது.

ஏனைய சிறப்புக்கள்

அம்பிகையின் திருவுருவத்துக்கு நாலரை மீட்டர் நீளத்தில் புடவை சாத்துவதும், எலுமிச்சம் பழம் மாலை அணிவிப்பதும் மிகவும் விசேடமாகக் கருதப்படுகிறது.

தங்களுடைய பிரார்த்தனை நிறைவேறியதும் அம்மனுக்கு எண்ணெய் காப்பு சாத்துதல், பிரார்த்தனை.

தங்கள் குறைகளை ''முறையீடு சீட்டில்'' எழுதி அம்மன் சந்நிதி முன்புறமுள்ள திரிசூலத்தில் கட்டினால் எண்ணிய காரியம் நிறைவேறும் என்பது நம்பிக்கை.

அன்னையின் அம்சமான திருக்கோயிலில் வந்து வழிபடும் பெண்களுக்கு அவர்களுக்கே உரிய சிரமங்களான வயிற்றுவலி, மாதாந்திரத் துன்பங்கள் போன்ற துயர்கள் தீர்வது சிறப்பு.

அம்பிகைக்கு வெள்ளை அரளி மாலையையும் சிவப்பு அரளி மாலையையும் அணிவிப்பது சிறப்பு வழிபாடு ஆகும்.

இத்தகைய சிறப்பான கோயில் பொள்ளாச்சியி லிருந்து தென்மேற்கில் 15 கி.மீ. தொலைவில் ஆனை மலையில், சேத்துமடை சாலையில் நுழைவு வாயில் கொண்டு, உப்பாற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது.

ஏனைய கோயில்கள்

அருள்மிகு சோமேசுவரர் கோயில், அருள்மிகு காசி விசுவநாதர் திருக்கோயில் முதலியவை ஆகும். இவற்றில் 20க்கும் மேற்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. அத்திகோசத்தாரின் வாணிபக் கல் வெட்டும் கிடைத்துள்ளது. அத்திகோசத்தார் என்பவர் யானை வணிகர்கள் ஆவர். அவர்களின் கல்வெட்டு கிடைத்ததில் இருந்து இப்பகுதியில் இருந்த யானை களை அவர்கள் பிடித்துப் பழக்கி பின்னர் விற்றிருக்கக் கூடும் என்ற கருத்து உண்மையாகிறது. இங்குள்ள பெருவழி வீரநாராயணப் பெருவழி என்று கல்வெட்டு களில் அழைக்கப்படுகிறது.

சோமேசுவரர் ஆலயத்தில் உள்ள அம்பிகை ''பெற்ற நாச்சியார்'' என்ற பெயருடன் விளங்குகின்றார். இதற்கு இரண்டு பொருள் கொள்ளலாம். நம்மை யெல்லாம் ''பெற்ற நாச்சியார்'' என்று கொள்ளலாம். மற்றொன்று ''பெற்றம்'' என்றால் எருது. விடைமேல் அமர்ந்தவர் என்றும் கருதலாம். அருகில் உள்ள நெகமத்தில் அம்பிகை எருதுமேல் அமர்ந்த கோலத்தில் உள்ளதையும் இங்கே கருதலாம்.

இவ்வாறு வரலாற்றுச் சிறப்பும், புராணச் சிறப்பும் பெற்ற புண்ணிய பூமி ஆனைமலை.

நிர்வாகம்

இத்திருக்கோயிலின் நிர்வாகம் தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறையால் நிர்வகிக்கப் படுகிறது. நிர்வாகத்தைக் கண்காணிக்க அறங்காவலர் கள் குழுவும், அரச அலுவலரான செயல் அலுவலரும் உண்டு.

இதன் தற்போதைய ஆண்டு வருமானம் சுமார் 50 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும்.

தினசரி வழிபாட்டுக் காலங்கள்

காலை 6.00 மணி	-	சன்னதி திறப்பு
காலை 6.30 மணி	-	அபிசேக பூஜை அலங்காரம்
மதியம் 11.30 முதல் 12.30 வரை	-	உச்சிகால பூஜை
மால்லை 4.00 முதல் 4.30 வரை	-	அபிசேகபூஜை
மாலை 6.30 முதல் 7.30 வரை	-	சாயங்கால பூஜை
இரவு 8.00 மணி	-	சன்னதி திருகாப்பு

வழிபாட்டுக் கட்டணங்கள்

1.	அர்ச்சனை	-	ரூபாய் 2.00
2.	தேங்காய்	-	ரூபாய் 0.25
3.	முறையீடு	-	ரூபாய் 5.00
4.	எண்ணெய் காப்பு	-	ரூபாய் 10.00
5.	அபிசேகம்	-	ரூபாய் 5.00
6.	உதிர மாலை	-	ரூபாய் 2.50
7.	பால் அபிசேகம்	-	ரூபாய் 2.00
8.	முடிகயிறு	-	ரூபாய் 1.00
9.	தனிவழிக் கட்டணம்	-	ரூபாய் 5.00
10.	சாத்துபடி கட்டணம்	-	ரூபாய் 5.00
11.	முடி இறக்கும் கட்டணம்	-	ரூபாய் 10.00

***

பெரியாழ்வார் உகந்த பாலன் கண்ணன்

- திருமதி சரஸ்வதி ரங்கமன்னர், எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி., எம்.ஃபில்.

இல்லற இயல் என்ற அறத்துப்பால் பகுதியில் புதல்வரைப் பெறுதல் என்ற ஏழாவது அதிகாரத்தில் தமிழ் மறை என்று சொல்லப்படும் திருக்குறளில் திருவள்ளுவர்

மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கு இன்பம் மற்று அவர்
சொல் கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு

என்று பாடியிருக்கிறார்.

ஒரு குழந்தை நம்மைத் தொட்ட மாத்திரத்தில் உடலுக்கு எவ்வளவு இன்பம், மகிழ்ச்சி; சொற்களைக் கேட்டவுடன் நம்முடைய காதுகள் எவ்வளவு குளிர்ந்து விடுகின்றன. குழந்தையின் மழலையைவிட புல்லாங் குழல் இனிமையோ அல்லது வீணைதான் அந்த ஒலியுடன் போட்டிபோட முடியுமா என்கிறார். குழந்தைகள் என்றாலே எல்லாருக்கும் பிடிக்கும். குழந்தையின் மழலையைக் கேட்காதவர்தான், புல்லாங் குழல் வீணையின் ஒலி இனிமை என்பார்கள் என் கிறார் திருவள்ளுவர்.

ஒரு அம்மா தான் வெளியில் கிளம்பும் போது தன் வீட்டில் மாட்டியுள்ள கண்ணன், பார்த்தசாரதி, வெங்கடாசலபதி படங்களைப் பார்த்து ''நீங்கள் பத்திரமாக இருங்கள்,'' என்று சொல்லி விட்டு வீட்டைப் பூட்டுவது வழக்கம். பெருமான் விஷ்ணுசித்தரோ பிரானையும் பிராட்டியையும் கருடா ரூபராகப் பார்த்தவுடன் அவர்களுக்குக் கண் ணெச்சில் படாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் காப் பிட்டு பல்லாண்டு பாடியவராயிற்றே! அவருக்கு சின்னக் கண்ணனின் செவ்வடி போற்றி பரமானந்தம் அடைவது இயல்பாகி விட்டது. எப்படி ஆண்டாள் நாச்சியாருக்குக் கண்ணனை நாயகனாகப் பாவிப்பது பள்ளமடையோ அப்படிப் பெரியாழ்வாருக்குக் கண்ணன், ''தன் சிறுக்குட்டன்'' என்று சொல்லிக் கொள்ளும் அளவுக்கு சுலபனாகி விட்டான்.

எந்தப் பரம்பொருளால், குருமுகமாகக் கற் றறியாத விஷ்ணுசித்தர், வேதங்களை ஒன்றுவிடா மல் எடுத்தோதி பரம்பொருள் கண்ணனே என்று நிறுவி பொற்கிழியறுத்தாரோ, அதே பரப்பிரம்மம் தான் அவதாரக் கண்ணன் சரித்திரத்தைப் பெரியாழ் வாருக்குப் புகட்டியிருக்கலாம்.

பெரியாழ்வார், திருமொழியின் முதற்பத்தின் முதற்பதிகத்தில் (வண்ணமாடங்களில்) சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தான். ஆண் ஒப்பார் இவன் நேரில்லை. திருவோணத்தான் உலகாளுமென்பார். இரண்டா வது பத்தில் திருப்பாதாதி கேச வண்ணத்தை வர்ணிக் கின்றார்.

''சீதக் கடலுள் அமுதன்ன தேவகி,
கோதைக் குழலா ளியசோதைக்கும் போத்தந்த,
பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்,
பாதக் கமலங்கள் காணீரே,
பவளவா யீர்வந்து காணீரே.''

அமுதைப்போன்ற தேவகி யசோதைக்கு கொடுத்தனுப்பிய பேதைக் குழவியாம் கண்ணன். தன் பாதக் கமலங்களை சுவைக்கிறானாம். அத்தத்தின் பத்தாம்நாள் தோன்றிய அச்சுதன் என்கின்றார். அச்சுதா என்று சொல்லி விட்டால் நாம் மறந்தாலும் அவன் நம்மைக் கைவிட மாட்டான்; அவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த நாமம் அச்சுதா என்பது என்று என்னுடைய ஆச்சார்யர் சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு தாய் தன் குழந்தைக்கு மஞ்சளை நுணுக்கி, நாக்கை வழித்து நீராட்டுவதைப் பெரியாழ் வார் எவ்வளவு அழகாகச் சொல்லுகிறார். அத்துடன் அந்தக் குழந்தையின் சொற் கள், மழலைப்பேச்சு, தம்மை உகப்பாரைத் தாம் உகக்கும், விரும்பும் கருணைதோய்ந்த கண்கள், செவ்வாய், சிரிப்பு அல்லது முறுவல் மூக்கு இதை யெல்லாம் பாருங்களேன் என்று ஆய்ச்சியரை அழைக் கிறார்.

''நோக்கி யசோதை நுணுக்கிய மஞ்சளால்,
நாக்கு வழித்து நீராட்டுமிந் நம்பிக்கு,
வாக்கும் நயனமும் வாயும் முறுவலும்,
மூக்கு மிருந்தவா காணீரே,
மொய்குழ லீர்வந்து காணீரே,''

என்று கண்ணனின் பேச்சையும், கண், வாய், மூக்கு போன்ற அவயவங்களின் அழகையும் சொல்லி சொல்லிப் பூரித்து போகிறார்.

சூர்தாஸ் என்ற ஹிந்தி கவிஞர் அந்தக் குழந்தைக் கண்ணனைப் பேச வைக்கிறார். ''என் அம்மா! நான் ஒண்ணும் வெண்ணை தின்னலை.

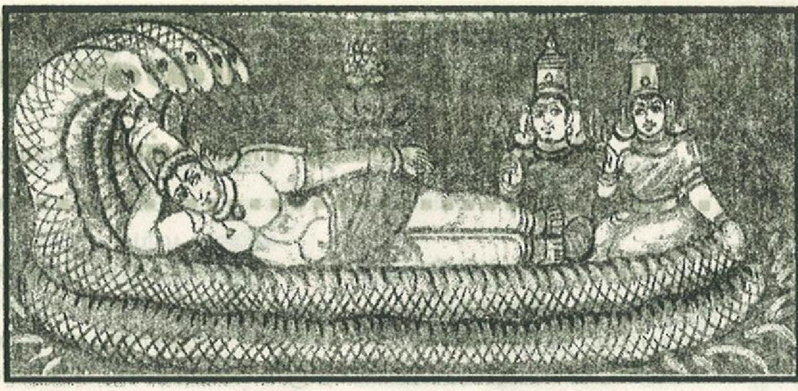

மதுவனத்திலே மாடுகள் பின்னாலே பகலெல்லாம் போய்கிட்டு இருந்தேன். இப்ப சாயங்காலம் வீட்டுக்கு வந்திருக்கேன். பலராம் அண்ணாவுக்கும் நான் சின்ன வன். இந்த இடைப்பையனுங்க என் முகத்திலே வெண்ணையை அப்பிட்டாங்க. நீ ரொம்ப அநியாயம். அவங்க சொல்றதை யெல்லாம் நம்பறே. நான் சொல் றதை நபம்பமாட்டேங்கறே. இந்தா கொம்பும், கயிறும். என்னை ரொம்பதான் பாடுபடுத்தறே.'' என்று சின்னக் கண்ணன் மளமளவென்று சொல்லி அலுத்துக் கொள்கிறானாம். அவன் பேச்சைக் கேட்ட யசோதை அப்படியே அவனைத் தழுவிக்கொள் கிறாளாம்.

இங்கு பெரியாழ்வார் அம்புலிப்பருவப் பதிகத்தில் நிலாவிடம், ''மா மதீ! மழலை முற்றாத இளஞ்சொல்லால் உன்னைக் கூப்பிடுகிறான். பாலகன் என்று நினைக்காதே! அகில அண்டங்களையெல் லாம், (உலகேழும்) உண்டு ஒரு பாலகனாய் ஆலிலை மேல் படுத்திருந்தவன்; தண்டொடு, சக்கரம், வில் ஏந்தும் தடக்கையன், சிறியவன் என்று இகழ்ந்து விடாதே. மகாபலிச் சக்கரவர்த்திக்கிட்ட அவன் எவ்வளவு சிறியவன் என்று கேட்டுப்பாரு தெரியும்,'' என்கிறார்.

இரண்டாம் பத்தில் நான்காம் பதிகம் நீராட்டும் பதிகம். வெண்ணெயைப் பூசி, புழுதியில் புரண்ட கண்ணன் திருமேனியைப் பார்க்கிறார் பெரியாழ்வார். ''உன்னைப் புளிப்பழம் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டாமல் விடுவதில்லை, நாரணா! நீராட வாராய், ''என்கிறார். ''உன் கரிய திருமேனி புழுதியில் புரண்டு பொன்மேனி யாகிவிட்டது. உனக்கு உன் தோற்றம் பிரியமாக இருந்தாலும் பார்க்கிறவர்கள் பழிக்க மாட்டார்களா? உனக்கு நாணமேயில்லையா? நப்பின்னை (கண்ண னுக்கு மாமன் மகள், முறைப்பெண், வயது 2 அல்லது 3 இருக்கலாம்) பார்த்தால் சிரிப்பாளே! மாணிக்கமே! என் மணியே! என்று கூவி, யசோதை, கண்ணனை மஞ்சன மாட்டியதைப் பாடுகிறார் பெரியாழ்வார்.

பூணித் தொழுவினில் புக்குப் புழுதி யளைந்தபொன் மேனி
காணப்பெரிது முகப்பன் ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்,
நாணெத் தனையுமி லாதாய்! நப்பின்னை காணில் சிரிக்கும்,
மாணிக்கமே! என் மணியே! மஞ்சன மாடநீ வாராய்

பெண்களுக்கு முன்னே வரணும் என்னும் போது ஆண்கள் தலையை சீர்செய்து முடியைத் திருத்தி, கண்ணாடியில் அழகு பார்த்துவிட்டு வருவார்கள். அந்த் உளவியல் ரகசியத்தை உபயோகப்படுத்தி ''நப்பின்னை காணில் சிரிக்கும்'' என்று ஒரு அஸ்தி ரத்தை விடுகிறார் பெரியாழ்வார்.

யசோதைக்குத் தன் மகன் பரப்பிரம்மம் என்று தெரியாது. இங்கே பெரியாழ்வார் கண்ணா ''உனக்கும் உன் பெருமை தெரியாது'' என்று சொல்வதைப் போல்

''ஆநிரை மேய்க்கநீ போதி அருமருந்தாவ தறியாய்,''

என்கிறார்.

பிறவிப்பிணியோடு சேர்த்து எல்லாப் பிணி களையும் போக்கவல்ல அருமையான மருந்தாகிய நீ அதை அறியாமல் பசுக்களின் பின்னால் போகிறாய், காட்டிலெல்லாம் திரிந்து உன் கரிய திருமேனி வாடிப் போகிறது. பானையில் பாலைக் குடிக்கிறாய், உன் னைப் பிடிக்காதவரெல்லாம் பார்த்து சிரிக்கின்ற னர். தேனைவிட இனிமையானவனே! உன்குழலில் செண்பகப் பூச்சூட்டுகிறேன், 'என்று யசோதைக் கண்ணனை அழைப்பது போல் இயற்றிய பாசுரங் களில், கண்ணன் அளவிடமுடியாத பெருமைக்குரிய பேர் அருள் ஆளன் என்பதைப் பெரியாழ்வாரால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி அவரை அறியாத நம் பேட்டைக் குழந்தைகளுடன் சடுகுடு ஆடினால் அவருடைய காரியதரிசி எப்படிப் பதறிப் போவாரோ அப்படி இங்கு பெரியாழ்வார் பதறிப் போகிறார்.

கண்ணெச்சில் படாமல் இருக்க இரண்டாம் பத்தில் 8ஆம் பதிகத்தில் கண்ணனுக்குக் காப்பிட யசோதை அழைக்கிறாள். ''இந்திரன், பிரமன், சிவன், மற்றுமுள்ள தேவர்கள் எல்லாரும் மந்திரங்கள் கூறி மலர்கள் கொண்டு வழிபடப் பிறர் கண்களுக்குப் புலனாகாதபடி மகிழ்ச்சியுடன் வந்திருக்கின்றனர். சந்திரன் வந்து தங்குமளவு உயர்ந்த மாளிகைகளும், பரிவு அதிகமாகிப் பல்லாண்டு பாடவல்லவர்களும் உள்ள திரு வெள்ளறை என்ற திவ்ய தேசத்தில் கோவில் கொண்டவனே! இந்த மாலைப் பொழுதில் உன் அழகு கண் ணெச்சில் படாதபடி காப்பு செய்ய நீ வந்தருள வேண்டும்.'' என்று யசோதையின் வாயிலாகப் பாடுகிறார்.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்; ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை; அனந்த கோடி பிரம்மாண்ட நாயகன் கண்ணனை, எளியவனாய் ஆய்ச்சி யசோதை யின் கைப்பம்பரமாய்க் காட்டும் பெரியாழ்வாரின் சொல்லழகைப் போல் ரஸ்கான் என்ற வடநாட்டுக் கவிஞனும் கண்ணனின் லீலைகளைப் பாடி மகிழ் கிறான். ''கண்ணனின் சிறப்பை சதா சர்வகாலம் ஆதிசேஷன், கணேசன், மகேசன், சூர்யன், இந்திரன் முதலானோர் எல்லாம் பாடிக் கொண்டேயிருக் கின்றனர். வேதங்களும் கண்ணனை, ஆதி அந்தம் இல்லாதவன், பரிபூரணன் என்று சொல்லுகின்றன. நாரதர், சுகர், வியாசர் போன்ற ஞானிகள் இவருடைய நாமத்தைச் சொல்லிச் சொல்லி கரைகாண முடிய வில்லை. அப்படிப்பட்ட மஹிமை வாய்ந்த இந்தக் கண்ணனை ஆயர் சிறுமிகள் ஒரு சிறிய மண் குடுவைத் தயிருக்காக, ''கண்ணா! நீ ஒரு நாட்டிய மாடினா ஒரு குடுவைத் தயிர் குடுப்போம்,'' என்று சொல்லி நாட்டிய மாட வைக்கின்றனர்,'' என்று ரஸ்கான் கண்ணனின் எளிமையில் திளைத்துப் போற்றுகின்றார்.

பாலைக் கறந்து அடுப்பேற வைத்துப்
பல் வளையாள் என் மகள் இருப்ப,
மேலை அகத்தே நெருப்பு வேண்டிச்
சென்று இறைப்பொழுது அங்கே பேசிநின்றேன்
சாளக்கிராமம் உடைய நம்பி
சாய்த்துப் பருகிட்டுப் போந்து நின்றான்,
ஆலைக் கரும்பின் மொழி அனைய
அசோதை நங்காய்! உன் மகனைக் கூவாய்

பாலக்கிரீடை என்ற பதிகம், ''பாலைக் கறந்து வைத்துவிட்டு, என் மகள் இருக்க, அடுத்த வீட்டில் நெருப்பு வாங்கச் சென்றேன். சிறிது நேரம் அங்கு பேசியது தான் தாமதம். அதற்குள்ளே பாலைப் பருகிவிட்டுச் சென்றுவிட்டான் யசோதா அவனை

சத்தம் போடு,'' என்றெல்லாம் அயலார் முறையீடுகள் வந்த வண்ணம் இருக்கும்.

''தீராத விளை யாட்டுப் பிள்ளை, கண்ணன்
தெருவிலே பெண்களுக்கு ஓயாத தொல்லை'' என்று

பாரதி பாடியதைப் போல் அவருக்கு முன்னோடி யான பெரியாழ்வார் சின்னக் கண்ணனின் பால லீலைகளையும், அதி மானுஷ சேட்டிதங்களையும் தான் பாடிப்பாடி நிறைத்துக் கொண்ட பாங்கை ''உடலுருக்கி வாய்திறந்து மடுத்துன்னை நிறைத்துக் கொண்டேன்'' என்று சொல்லுகின்றார்.

''குன்றெடுத்து ஆநிரை காத்த ஆயா!
கோநிரை மேய்த்தவனே! எம்மானே,
அன்று முதல் இன்றறுதியாக
ஆதியஞ்சோதி மறந்தறியேன்,
நன்றும் கொடிய நமன் தமர்கள்
நலிந்து வலிந்தென்னைப் பற்றும் போது,
அன்றங்கு நீயென்னைக் காக்க வேண்டும்
அரங்கத்து அரவணைப் பள்ளியானே'' - என்று

பெரிய பெருமாளுக்கு வேண்டுகோள் விடுக் கிறார். துப்புடையாரை அடைவதெல்லாம் சோர் விடத்துத் துணைக்கே என்று கூறுகிறார். இறைவனின் அவதார மகிமையில் திளைப்பதும், பாடிப்பாடி அவனைப் புகழ்ந்தேத்துவதும், வாழ்க்கையின் இறுதிக் கட்டத்தில், ''நீ யென்னைக் காக்க வேண்டும்,'' என்று கட்டளையிட்டு முறையிடுவதும் பெரியாழ்வாருக்கே உரிய பாணியாகும். கீதையில் கண்ணன் கொடுத்த உறுதிமொழியை நினைவுபடுத்துவது போல் 'உன் னைச் சரணடைந்த என்னைக் காப்பது உன் கடன்,'' என்கிறார்.

பெரியாழ்வார் திருமொழியை ஓதியும், உணர்ந் தும், உள்ளத்தில் நினைத்துக் கொண்டும், நல்வழி நடந்தும் உய்வோமாக.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

★ ★ ★

பேயாழ்வார் தரிசனம்

– செவ்வேள்

''சீராரும் மாடத் திருக்கோவி லூர்அதனுள்
காராரும் கருமுகிலைக் காணப்புக்கு - ஓராத்
திருக்கண்டேன் என்றுரைத்த சீரோன் கழலே
உரைகண்டாய் நெஞ்சே உகந்து''

எனவரும் பாடல் முதலாழ்வார்கள் மூவருள் மூன்றாமவரான பேயாழ்வார் பெருமையே பெருமை என எடுத்துரைக்கின்றது.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஒரு சித்தார்த்தி வருடத்தில் ஐப்பசி மாதத்தில் ஓணம், அவிட்டம், சதயம் என்ற நட்சத்திரங்களில் அடுத்தடுத்த நாட்களில் தோன்றியவர்கள் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய இம் மூவர் ஆவர்.

திருமாலின் சங்கின் அமிசமாய், திருவெஃகா திருத்தலத்தில் தாமரைமலரில் ஓண நட்சத்திர நாளில் திருஅவதாரம் புரிந்தவர் பொய்கை ஆழ்வார். கடல் மல்லையில் மாதவி மலரின் மேல் அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் திரு அவதாரம் புரிந்தவர் பூதத்தாழ்வார். திரு மயிலை திருத்தலத்தில் ஆதிகேசவப் பெருமாள் திருக்கோயிலில் செவ்வல்லி மலரின்மேல் சதய நட்சத்திரத்தில் திரு அவதாரம் புரிந்தவர் நம் பேயாழ்வார்.

மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு முன் தோன்றி, ஒரே காலத்தில் வைணவ சமயம் அழைக்க அருந்தொண்டாற்றிய பெருமை காரணமாக இம் மூவரையும் ''முதலாழ்வார்கள்'' என்று பாருலகம் போற்றிப் புகழ்கின்றது. திருமால் அருளால் திருமாலின் சங்கின் அம்சமாய் பொய்கையாழ்வாரும், திருமாலின் கதையின் அம்சமாய் பூதத்தாழ்வாரும், திருமாலின் வாளின் அம்சமான பேயாழ்வாரும் தோன்றிய பெருமை கொண்ட இவர்கள் ஒரு தாயின் வயிற்றில் கருவாகிப் பிறக்காமல் மலரின் கண் தோன்றிய மகிமை மிக்க அயோனிஜர்கள் ஆவர்.

''பொருள்'' என்றால் பேயாகப் பறக்கும் இப் பூவுலகில், பரம்பொருள் உறையும் திருக்கோயில்கள் தேடித் தேடிப் பேயாய் அலைந்தவர் என்பதால் இவரைப் ''பேயாழ்வார்'' என்றே வையம் போற்றிப் புகழ்கின்றது.

இப் ''பேயாழ்வார்'' பற்பல திவ்விய தேசங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு ''ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்'' கோயில் கொண்டுள்ள திருக்கோவிலூருக்கு வருகை புரிந்தார். இவர் திருக்கோவிலூர் சென்ற வேளையில் இடியும் மின்னலுமாகப் பேய்மழை பொழிந்து கொண்டிருந்தது. மழைக்கு ஒதுங்க இடம் தேடிய இவர் அருகில் ஒரு முனிவர் ஆசிரமம் இருக்கக் கண்டார்.

அது மிருகண்டு மாமுனிவருடைய ஆசிரமம் ஆகும். அவ்வாசிரமத்தின் வெளிக்கதவைத் தட்டினார். கதவும் திறக்கப்பட்டது. ஆங்கிருந்த இடைகழியில் ஏற்கனவே வந்து பொய்கையாழ்வாரும், பூதத்தாழ்வாரும் மழைக்கு ஒதுங்கி இருந்தார்கள்.

தம்மைப் போன்ற ஒரு மாதவரே மழையில் நனைந்து கொண்டு தங்க வந்திருப்பதைக் கண்ட அவ்விருவரும், இவ்விடைகழித் திண்ணையில் ''ஒருவர் உறங்கலாம். இருவர் அமரலாம்; மூவர் நிற்கலாம். வாருங்கள். வாருங்கள், நாம் மூவருமாக நிற்கலாம்'' என்று கூறிப் பேயாழ்வாரை வரவேற்று மகிழ்ந்தார்கள்.

அம்மூவரும் இடைகழித் திண்ணையில் நின்றிருந்தபோது ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகம் செய்து கொண்டார்கள். அவர்கள் மூவரும் சற்று இடைவெளி விட்டு நின்றிருந்த வேளையில் யாரோ ஒருவர் இடையில் நுழைந்து நெருக்குவதை அவர்கள் மூவரும் உணர்ந்தார்கள்.

''யாரோ புதியதாக வந்து நெருக்குகிறார்களே! அது யாராக இருக்கும்'' என்று இருளில் அம்மூவரும் தம்மை நெருக்கியவரை அறிந்துகொள்ள முற்பட்டார்கள்.

முதலாழ்வார்களில் முதலாமவராகிய பொய்கையாழ்வார் நெருக்கும் அவரை அறிந்து கொள்ளும் வகையாக ஒரு விளக்கினை ஏற்றுவது போல பாசுரம் ஒன்றைப் பாடியருளினார்.

''வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக செய்ய
சுடராழியான் அடிக்கே சூட்டினேன் சொன்மாலை
இடராழி நீங்குகவே என்று''

* * *

என்பது அப்பொழுது பொய்கையாழ்வார் பாடிய பாசுரமாகும்.

வைய விளக்கினைப் பொய்கையாழ்வார் ஏற்றி வைக்க, உள்ள விளக்கை ஏற்றினால் தம்மை நெருக்கு பவர் யாரெனக் கண்டுகொள்ளலாம் என நினைந்து பூதத்தாழ்வார் அப்பொழுது உள்ள விளக்கை ஏற்றி வைக்கும் வகையில் அவரும் ஒரு பாசுரத்தைப் பாடி யருளினார்.

''அன்பே தகழியா' ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா - நன்புருகி
ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத்தமிழ் புரிந்த நான்''

ஞானவிளக்கேற்றிப் பூதத்தாழ்வார் நெருக்குப வரைக் கண்டுகொள்ள முற்பட்டபோது, அம்மூவரை யும் நெருக்கி நின்ற பரம்பொருளான திருமால், திருமகளோடும் பேயாழ்வாருக்குத் திவ்விய தரிசனமே தந்து விட்டார். மூவருக்கும் தரிசனம் கிடைத்தது. அதிலும் முதலில் தரிசனம் பெற்றவர் பேயாழ்வார். தாம் கண்ட திவ்விய தரிசனக் காட்சியை மற்ற இரு ஆழ்வாருக்கும் காட்டும் வகையில்

''திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன் - செருக்கிளரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக்கண்டேன்
என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று''

என்று திருமகளோடு திருமாலைச் சங்குடனும் சக்கரத் துடனும் தரிசித்துப் பாசுரம் பாடி விட்டார் நம் பேயாழ்வார்.

இவ்வாறு திருக்கோவிலூரில் திருமகளோடு திருமாலின் திவ்விய தரிசனம் கண்டு பேரானந்தம் கொண்ட முதலாழ்வார்கள் மூவரும், பூவுலக மக்கள் யாவரும் பாம்பணைமேல் துயிலும் பரமபத நாய கனை ஞாலத்தில் கண்டு இன்புற வழிவகை கூறிப் பாடிய பாசுரங்கள் முதல் திருவந்தாதி, இரண்டாம் திருவந்தாதி, மூன்றாம் திருவந்தாதி எனப் பெயர் பெற்று நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தத்துள் மூன்றாவது ஆயிரத்தில் தொகுக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

முதலாழ்வார்கள் மூவரும் முறையே நூறு - நூறு வெண்பாக்களை அந்தாதித் தொடையில் அழகுற அமைத்துப் பாடியுள்ளனர். அவற்றுள் பேயாழ்வார் பாடியுள்ள மூன்றாம் திருவந்தாதியில் இடம் பெற்று விளங்கும் ஒருசில பாசுரங்களை மட்டும் இங்கு நாம் கண்டு இன்புறலாம்.

திருமாலின் திருவடி தரிசனம் கண்டபோதே, ஏழ்பிறப்பும் நீங்கிவிடும் என்று உணர்த்துகின்றார் இரண்டாம் பாசுரத்தில்.

''இன்றேகழல் கண்டேன் ஏழ்பிறப்பும் யான்
அறுத்தேன்
பொன் தோய்வரை மார்வில் பூந்துழாய் - அன்று
திருக்கண்டு கொண்ட திருமாலே உன்னை
மருக்கண்டு கொண்டென் மனம்'' (2)

திருமாலின் திருவடி தொழும் அடியார்கள் ஒருநாளும் நரகை நண்ணமாட்டார்கள்; ஏனெனில் நாராயணன் நரகம் தீர்க்கும் மருந்தும், பொருளும், அமுதமுமாகத் திகழ்கின்றான் என்கின்றார் பேயாழ் வார்.

''மனத்துள்ளான் மாகடல் நீருள்ளான் மலராள்
தனத்துள்ளான் தண்துழாய் மார்வன் - சினத்துச்
செருநருகச் செற்றுகந்த தேங்கோத வண்ணன்
வருநரகம் தீர்க்கும் மருந்து.'' (3)

நம் கண்கள் கண்ணனைக் காண்டாலே பேரின்பம் என்பதையும், நாவால் நாராயணா என நவிற்றுவதே பெரும்பேரின்பம் என்பதையும், கை களால் கண்ணன் திருவடிகளைத் தொழுதலே வாழ் வில் நாம் பெறும் பேறென்பதையும்

.''நாமம் பலசொல்லி நாராயணா என்று
நாம்அங்கையால் தொழுதும் நன்னெஞ்சே வா -
மருவி
மண்ணுலகம் உண்டுமிழ்ந்த வண்டறையும்
தண்துழாய்
கண்ணனையே காண்கநம் கண்'' (8)

என்று அறிவுறுத்துகின்றார் பேயாழ்வார்.

திருமாலின் திருவடிகள் மட்டும் தாமரை அல்ல; அவர் கண்ணும் தாமரை; கைத்தலமும் தாமரை; அவர் மேனி வண்ணமோ கருமேக வண்ணம்; கார்க் கடல் நீர்வண்ணம் என்று திருமாலின் வடிவ அழகை வருணித்துப் போற்றுகின்றார் பேயாழ்வார்.

''கண்ணுங் கமலம் கமலமே கைத்தலமும்
மண்ணளந்த பாதமும் மற்றவையே - எண்ணில்
கருமா முகில்வண்ணன் கார்க்கடல் நீர்வண்ணன்
திருமா மணிவண்ணன் தேசு.'' (9)

இவ்வாறு திருமாமணி வண்ணன் வடிவழகைக் காட்டியும், காணவொண்ணாமல் அவலமுறும் அறி விலிகளை நோக்கிட அறிவு என்றும் தாழ்ப்பாள் போட்டு, ஐம்புலன் ஒழுக்கம் என்னும் திருக்கதவைப் பூட்டினால் அன்றித் திருமாலைக் காண்பது அரிதிலும் அரிது என உணர்த்துகின்றார் நம் பேயாழ்வார்.

''அறிவென்னும் தாள்கொழுவி ஐம்புலனும் தம்மில்
செறிவென்னும் திண்கதவம் செம்மி - மறைஎன்றும்
நன்கோதி நன்குணர்வார் காண்பரே நாடோறும்
பைங்கோத வண்ணன் படி'' (12)

வைகுந்தம் ஒன்றுதான் உண்மையில் கலங்காத பெருநகரம் என்கின்றார் பேயாழ்வார். விண்முட்டும் கட்டிடங்கள் கொண்ட நகரங்கள் - இலங்காபுரம் போன்றன நொடியில் எரிபட்டுப் பாழ்பட்டுப் போகும் - அவை எல்லாம் கலங்காத பெருநகரம் ஆகா; உண்மையில் கலங்காத பெருநகரம் - பூகம்பத்தால் - அணு ஆயுதத்தால் - தீவிரவாதத்தால் கலங்காத பெரு நகரம் வைகுந்தம் ஒன்று மட்டுமே; அக்கலங்காத பெருநகரத்தைக் காட்ட வல்லவர் திருமால்தாம் என் பதையும் பேயாழ்வார்

''அவனே அருவரையால் ஆநிரைகள் காத்தான்
அவனே அணிமருதம் சாய்த்தான் - அவனே
கலங்காப் பெருநகரம் காட்டுவான் கண்டீர்
இலங்கா புரமெரித்தான் எய்து.'' (51)

என்று நயமுற நன்கெடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

திருவேங்கடமலை மேல் நிற்கும் வேங்கட வனைத் தொழுதாலே திருமாலுடன் சிவனையும் தரிசித்த பலனும் கிட்டும்; ஏனெனில் திருவேங்கடவன் திருவடிவம் ஈசனும் விஷ்ணுவும் இணைந்த வடிவம் என்றும் பாடி சைவ-வைணவ மத மாச்சாரியத்தை மறந்துபோகச் செய்கின்றார் பேயாழ்வார். அவ்வொப் பற்ற பாசுரம் பின்வருமாறு:

''தாழ்சடையும் நீள்முடியும் ஒண்மழுவும் சக்கரமும்
சூழரவும் பொன்நாணும் தோன்றுமால் - சூழும்
திரண்டருவி பாயும்திரு மலைமேல் எந்தைக்கு
இரண்டுருவும் ஒன்றாய் இசைந்து.'' (63)

இறைவனைக் காண்பது மிகமிக எளிது என்று இயம்புகின்ற பேயாழ்வார் மலைமேல் நின்றும், நீர் மேல் நின்றும், பஞ்சாக்கினி நடுநின்றும் இறை வனைக் காணக் கடுந்தவம் மேற்கொள்ளல் வேண்டாத வேலை எனச் சாடும் ஒப்பற்ற பாசுரமும் பின்வருமாறு.

''பொருப்பிடையே நின்றும் புனல்குளித்தும் ஐந்து
நெருப்பிடையே நிற்கவும் நீர்வேண்டா -
விருப்புடைய
வெஃகாவே சேர்ந்தானை மெய்ம்மலர்
தூய்க்கைதொழுதால்
அஃகாவே தீவினைகள் ஆய்ந்து.'' (76)

தீவினைகள் சேராமல் இருக்க திருமால் திரு வடிகளே சரணம் செய்ய வேண்டும்; சேர்ந்த தீவினை கள் முழுவதுமாக நீங்கிடவும் திருமாலின் பொன்னார் திருவடிகளே சரணம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு தண்துழாய் மார்பன் திருவடிகளை ஐயப்படாது சரணம்

திருக்கோயில் வாசகர்கள்
அனைவருக்கும் எங்கள் உளம்
கனிந்த தீபாவளி திருநாள்
வாழ்த்துகள்.

அடைந்தார்க்கு அவர்தம் வினைகள் யாவும் நீங்கி. அத்தகைய மெய்யடியார்கள் வைகுந்தம் சேருதல் திண்ணம், திண்ணம்.

இதனைப் பேயாழ்வார்

''அதுநன்று இது தீதென்று ஐயப் படாதே
மதுநின்ற தண்துழாய் மார்வன் - பொதுநின்ற
பொன்னங் கழலே தொழுமின் முழுவினைகள்
முன்னங் கழலும் முடிந்து'' (88)

என இனிதெடுத்து இயம்புகின்றார்.

''திருக் கண்டேன்'' என்று மூன்றாம் திரு வந்தாதியைத் தொடங்கும் பேயாழ்வார் ''திரு'' எனவே நிறைவு செய்கின்றார் இந்நூலை.

''சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான் தண்துழாய்த்
தார்வாழ் வரைமார்பன் தான்முயங்கும் - காரார்ந்த
வானமரும் மின்னிமைக்கும் வண்டாமரை
நெடுங்கண்
தேனமரும் பூமேல் திரு.'' (100)

திருமகளோடு தாம் கண்ட திருமாலை இப் புவிவாழும் யாவரும் காணக் காட்டிய பெருமை மிக்கவர் நம் பேயாழ்வார். திருமாலை நினைந்த நாளே நாள்! நினையாத நாள் நாள் அல்ல என்று தெளிவுறுத்தும் வகையில் ''செங்கண் மால் எங்கண் மால் என்ற நாள் எந்நாளும் நாளாகும்'' என்று உறுதிபடக் கூறி உலகோர் வாழ்த்த இன்றும் நம் உள்ளங்களில் நிறைவுற்றுத் திகழ்கின்றார் அவர். அவர் தம் பெருமையைப் போற்றி வாழ்த்திடுவோமாக!

''திருக்கண்டேன் எனும் நூறும் செப்பினான் வாழியே
சிறந்த ஐப்பசியில் சதயம் சனித்த வள்ளல் வாழியே
மருக்கமழும் மயிலைநகர் வாழவந்தோன் வாழியே
மலர்க்கரிய நெய்தல் தனில் வந்துதித்தோன்
வாழியே
நெருக்கிடவே இடைகழியில் நின்ற செல்வன்
வாழியே
நேமிசங்கின் வடிவழகை நெஞ்சில் வைப்போன்
வாழியே
பெருக்கமுடன் திருமழிசைப்பிரான் தொழுவோன்
வாழியே
பேயாழ்வார் தாளிணைஇப்பெரு நிலத்தில்
வாழியே.''

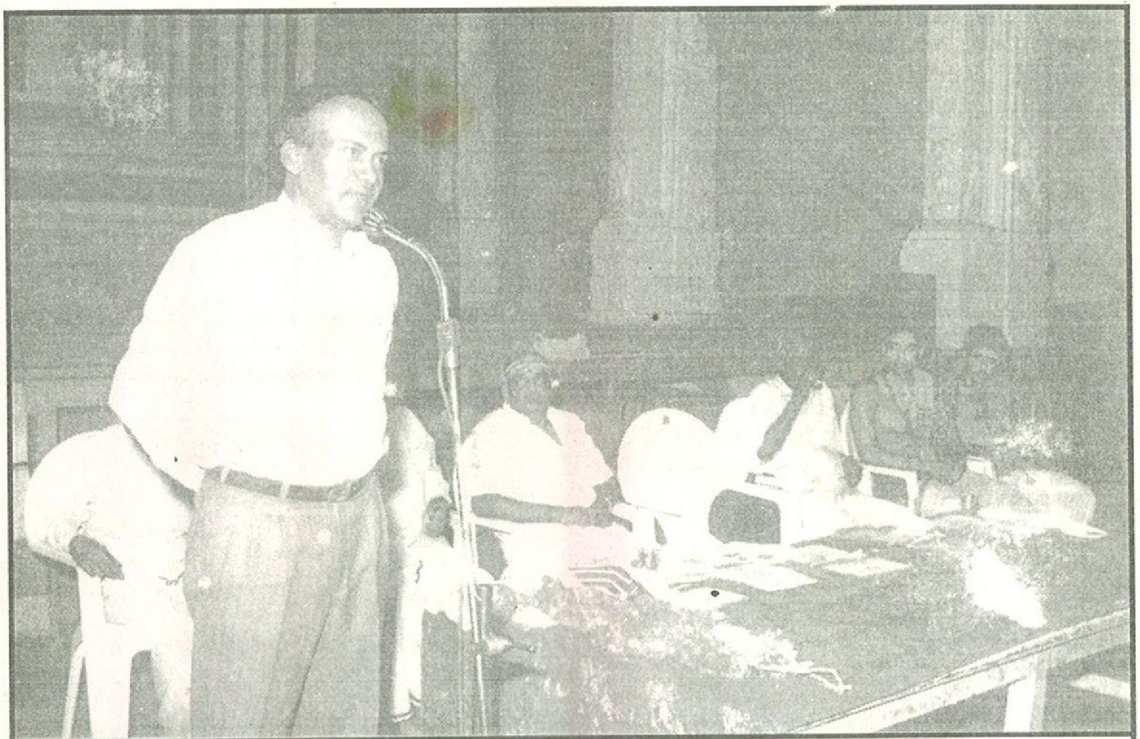

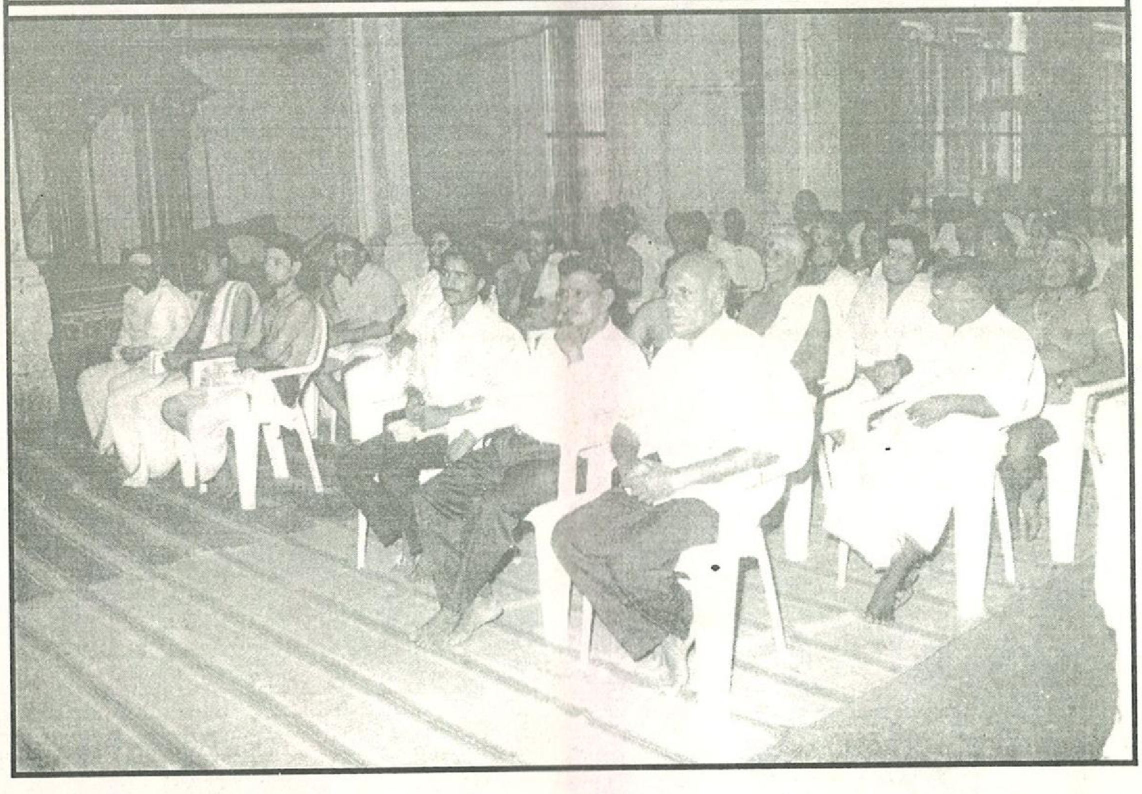

மதுரை அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் திருக்கோயிலின் திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் 16.7.2001 அன்று, திருக்கோயில் அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் மற்றும் ஓதுவார்கள் ஆகியோர்களுக்கான சைவ ஆகமத் திருமுறைப் புத்தொளிப் பயிற்சி வகுப்பு களுக்கான தொடக்க விழா நடைபெற்றது.

இவ்விழாவிற்கு மதுரை அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் திருக்கோயில் இணை ஆணையர் / நிர்வாக அதிகாரி திருமிகு பா. பாஸ்கரன் பிஎஸ்.சி., பிஎல் தலைமை வகித்தார்கள். கோயிலின் உள்துறை மேலாளர் திரு. எஸ். ஜெயராமன் பி.ஏ. அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்த, கோயில் அலுவலக கண்காணிப்பாளர் திரு. ப. விவேகானந்தன் நன்றியுரை நவின்றார்.

மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திருமிகு பி.சி. ராமசாமி அவர்கள் தலைமையில் தலைமைச் செயலகத்தில் 19.9.2001 அன்று திருக்கோயில் விக்கிரகங்கள் பாதுகாப்புப் பற்றிய ஆலோசனைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. இந்த ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் அறநிலையத்துறைச் செயலாளர் திருமிகு பி.ஏ. ராமையா இ.ஆ.ப. அவர்களும், அறநிலையத்துறையின் சிறப்பு ஆணையாளர் மற்றும் ஆணையாளர் திருமிகு த.ரா. சீனிவாசன் இ.ஆ.ப. அவர்களும், கூடுதல் ஆணையாளர் திருமிகு எஸ். கனகையா பிஎஸ்.சி., பிஎல்., மற்றும் இணை ஆணையாளர் (தலைமையிடம்) திருமிகு ப. தனபால் எம்.ஏ. பிஎல். ஆகியோரும் கலந்துகொண்டார்கள்.

வெளியிடுபவர் : ஆணையர், தமிழ்நாடு அரசு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை, சென்னை - 600 034.
ஆசிரியர் : கவிஞர் டாக்டர் த. அமிர்தலிங்கம், எம்.ஏ.பி.எச்.டி.,
அச்சிட்டோர் : பாவை பிரிண்டர்ஸ் (பி) லிட்., 142, ஜானி ஜான் கான் தெரு, சென்னை - 600 014.